

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதேசராமா நுஜாய நம:

ஹரிஸமய த்வாகாம்.

தோகுதி 2.

VOL. 2

குரோதகை

வருஷம்

ஆவணி

பகுதி 8.

No. 8.

1925.
AUGUST
&
SEPTEMBER

“தனக்குவமைபில்லா கான்ருள்சேர்ந்தார்க்கல்லான்
மனக்கவலைமாற்றலரிது” — தெய்வப்புவர்.

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada
பொருளடக்கம்.

1. ஸ்ரீ ராமா நுஜ வித்தாந்த ப்ரகாசிகை:-
ஸ்ரீ. உபய வேதாந்தவித்வான், சிங்கப்பெரு
மாள்ஸ்வாமி ... 169
2. தர்மம்:- ஸ்ரீ. உப. வே. T. N. அப்பணைசங்கரர்
ஸ்வாமி ... 175
3. ததிய சேஷத்வம்:- ... 180
4. கோயமுத்தூர் ராமா நுஜவித்தாந்த ஸபையின்
வருஷோத்ஸவம்:- ... 189
5. நன்கொடை:- ... 192
6. இராமாயணத் திருப்புகழ்:- ... 49

பண்டித. ஆ. அரங்கராமா நுஜன்-பத்திராதிபன்.

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 2.] [தனிப்பிரதி அரை 4.

கி. பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம். அக்கரை தேசங்களுக்கு 2-8-0

மதுரை, தெற்குமாரட்டுத் தெரு.

ஹரிஸமய த்வாகாம் பிரஸிஸ், பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

ஸ்ரீமதேசாயா நம: நம:

ஹரிஸமய த்வாகாம்.

மோகுதி 2.

VOL. 2

குசோதவ

வருஷம்

ஆவணி

பகுதி 3.

No. 3.

1325.

AUGUST

&

SEPTEMBER

“தனக்குவமைமில்லா கா ன்ருள் ளீர், ஸ்ரீகங்கன்னை
மனகடவலைமாற்றலா அ” — தெய்வப்பலவர்.

பொருளடக்கம்.

1. ஸ்ரீ சாயா நம: விக்ந்தாந்த பாகாவிக:-
ஸ்ரீ. உபய வேதாங்கவிக்வான், சிங்கப்பெரு
மாள்ஸ்வாமி ... 169
2. தர்மம்:- ஸ்ரீ. உபய வே. T. N. அப்பனைங்குர்
ஸ்வாமி ... 175
3. தத்ய சேஷத்வம்:- ... 180
4. கோயமுத்தூர் சாயா நம: விக்ந்தாந்த அபயிள்
வருஷத்வம்:- ... 189
5. நன்கொடை:- ... 192
6. இராமாபணத் திருப்புகழ்:- ... 49

பண்டித. ஆ. அரங்காயா நம: - பத்திராதிபன்.

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 2.) [கனிப்பிரதி அனா 4.
சி. பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம். அக்கரை தேசங்களுக்கு 2-8-0
ம. அனா, தெற்குமாரத்தே தெரு,
ஹரிஸமய த்வாகாம் பிரஸ், பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

புதிய பதிப்புப் புத்தகங்கள்.

சென்ற ஆண்டியார் ந. சே. தி. கர்வேஜ் தமிழ்ச்சிறியர் பண்டித. அ. கோடலபரவாகள் பதிப்பிக்கவை.

பெருந்தேவனாயிரதம்:— இதனைப் பாரதவேண்பா என்றுஞ் சொல்லுவார்கள். இது மிகப் பழமைபானது. இனியபாட்டும் இடை யிடையே ஆழசிய வசனமுமாக உள்ளது. பாலரும் படித்து இன் புறத்தக்கது. இப்புத்தகம் முழுதுங் கிடைக்காமைபால், கிடைத்த னாவும் பரிசோதித்து முகவுரை, விவரக்குறிக்கை, பாட்டுமுதற் குறிப்பகர்த்தி முதலியன சேர்த்து, அழுத்தமும் பனபளப்பும் வாய்ந்த கடிந்ததில் அச்சிடப்பெற்றிருக்கிறது.

தமிழ். க. கீழே, துரோணபருவங்கள் } 3—2—0
மணிசுத கலிகோ பைண்டு

உத்தியேகபருவ மாத்திரம் (சாப்பர்) 1—6—0

கீழே, துரோண பருவங்கள் (பெ.) 1—6—0

*கலிங்கத்துப்பரணி:— அரும்பொருள்விளக்கவுரை, அரும்பகவுகர்த்தி, சோழவமிசாவளி முதலிய வற்றுடன் அழகான கிளிப் பைண்டு 1—12—0

*கலிங்கத்துப்பரணிச் சுருக்கம்:— குறிப்புரை, அபி கானளிளக்க முதலியவற்றுடன் 0—6—0

துதகடோற்கம்:— (அல்லது கடோற்கசன்துது) பாரதகதை சம்பந்தமான ஒரு சிறு நாடகம். வடமொழியிலிருந்து எளிய வசன நடையில் மொழிபெயர்க்கப்பெற்றது. 1—5—0

“செந்தமிழ்ப் பந்திரம்” புத்தகசாலை,
பிராடீஸ்ரோடு, மயிலாப்பூர், சென்னை.

Approved by the Text-Book Committee.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதேராமா நுஜாய நம:

ஹரிஸமய திவாகரம்.

தொகுதி 2. குரோதனவ்ரு ஆவணிமீ பகுதி 2.

VOL. 2. AUGUST & SEPTEMBER 1925. No. 8.

ஸ்ரீமதேராமா நுஜாய நம:

ஸ்ரீ ராமா நுஜ ஸித்தாந்த ப்ரகாசிகை.

ஸ்ரீமதுபயவேதாந்தவித்வான் காரப்பங்காடு சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமி எழுதுவது.

(103-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இனி ப்ரபத்தியின் ஸ்வரூபம் நிரூபிக்கத்தொடங்கி, முதலில், அது சுருதி, பாஞ்சராத்ரம், இதிஹாணம் புராணங்கள், ஸ்மிருதி கள், ஆழ்வார்களுடைய திவ்ய ஸூக்திகள், அவைகளை யறுஸரித்த பூர்வாசார்ய ஸூக்திகள், உபபத்தி, அதுஷ்டானம் என்னுமிவற்றால் வித்திக்கிறதென்று நிரூபிக்கலாகும்.

சுருதியில், கடவல்லியிலுள்ள த்வயோபநிஷத்தில் த்வயமென் னும் மந்த்ரசேஷத்தை விசதமாக ப்ரதிபாதிக்கிறபடியால் அ தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற “சரணம் ப்ரபத்யே” என்ற வாக்யத்தால் சரணவரண ரூபமான ப்ரபத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அப்படியே சுவேதாசுவதரோபநிஷத்தில், “யோப்ருஹ்மாணம் லிததாதி பூர்வம்” என்று தொடங்கி, “முமுகுஷார்வை சரண மஹம் ப்ரபத்யே” என்னுமளவாக, யாவனொருவன் ப்ருஹ்மாவை முதலில் சிருஷ்டித்தானோ? யாவனொருவன் ப்ருஹ்மாவுக்கு வேதங்களை யுப தேசித்தானோ? அப்படிப்பட்ட ஸர்வேசுவரனை மோக்ஷத்தில் இச்சை யுடைய நான் சரணமாக அடைகிறேன் என்று சரணமடைதலாகிய

புதிய பதிப்புப் புத்தகங்கள்.

சென்னை அடையாற்றம் ரே. தி. காலேஜ் தமிழாசிரியர்
பண்டித. அ. கோமலபரவாகள் பதிப்பிக்கவை.

பேருந்தேவனார்பாரதம்.— இதனைப் பாரதவேண்பா என்றுஞ்
சொல்லுவார்கள். இது மிகப்பழமைபானது. இனியபாட்டும் இடை
பிடைமே ஆழகிய வசனமுமாக உள்ளது. யாவரும் படித்து இன்
புறத்தக்கது. இப்புத்தகம் முழுதுங் கிடைக்காமைபால், கிடைத்த
ஆளவும் பரிசோதித்து முகவுரை, விஷயகுசிகை, பாட்டுமுதற்
குறிப்புகாரதி முதலியன சேர்த்து, அழுத்தமும் பளபளப்பும்
வாய்ந்த கடிதத்தில் அச்சிடப்பெற்றிருக்கிறது.

உத்தியோக விமே, துரோணபருவங்கள் } 3—2—0
புத்தகவிமே பைண்டு

உத்தியோகபருவ மாத்திரம் (ராப்பர்) 1—6—0

விமே, துரோண பருவங்கள் (பேடி) 1—6—0

*கலிங்கத்துப்பரணி:— அரும்பொருள்விளக்கவுரை,
அரும்பகவகாரதி, சோழவமிசாவளி முதலிய
வற்றுடன் அழகான கிளிப் பைண்டு 1—12—0

*கலிங்கத்துப்பரணிச் சுருக்கம்:— குறிப்புரை, அபி
தானளிர்க்க முதலியவற்றுடன் 0—6—0

துதகடோற்கசம்:— (அல்லது கடோற்கசன்துது)
பாரதகதை சம்பந்தமான ஒரு சிறு நாடகம்.
வடமொழியிலிருந்து எளிய வசன நடையில்
மொழிபெயர்க்கப்பெற்றது. 0—5—0

“செந்தமிழ்ப் பந்திரம்” புத்தகசாலை,

பிராசெஸ்ரோடு, மயிலாப்பூர், சென்னை.

Approved by the Text-Book Committee.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதேராமா நுஜாய நம:

ஹரிஸமய திவாகரம்.

தொகுதி 2. குரோதனவ்ரு ஆவணிம் பகுதி அ.

VOL. 2. AUGUST & SEPTEMBER 1925. No. 8.

ஸ்ரீமதேராமா நுஜாய நம:

ஸ்ரீ ராமா நுஜ ஸித்தாந்த ப்ரகாசிகை.

ஸ்ரீமதுபயவேதாந்தலித்வான் காரப்பங்காடு சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமி
எழுதுவது.

(103-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இனி ப்ரபத்தியின் ஸ்வரூபம் நிரூபிக்கத்தொடங்கி, முதலில்,
அது சுருதி, பாஞ்சசாத்ரம், இதிஹாஸம் புராணங்கள், ஸ்மிருதி
கள், ஆழ்வார்களுடைய திவ்ய ஸூக்திகள், அவைகளை யறுஸரித்த
பூர்வாசார்ய ஸூக்திகள், உபபத்தி, அதுஷ்டானம் என்னுமிவற்றால்
ஸித்திக்கிறதென்று நிரூபிக்கலாகும்.

சுருதியில், கடவல்லியிலுள்ள த்வயோபநிஷத்தில் த்வயமென்
னும் மந்த்ரசேஷத்தை விசதமாக ப்ரதிபாதிக்கிறபடியால் அ தி ல்
சொல்லப்பட்டிருக்கிற “சரணம் ப்ரபத்யே” என்ற வாக்யத்தால்
சரணவரண ரூபமான ப்ரபத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அப்படியே சுவேதாசுவதரோபநிஷத்தில், “யோப்ருஹ்மாணம்
விததாதி பூர்வம்” என்று தொடங்கி, “முமுகூஷார்வை சரண மஹம்
ப்ரபத்யே” என்னுமளவாக, யாவனொருவன் ப்ருஹ்மாவை முதலில்
சிருஷ்டித்தானோ? யாவனொருவன் ப்ருஹ்மாவுக்கு வேதங்களை யுப
தேசித்தானோ? அப்படிப்பட்ட ஸர்வேசுவரனை மோக்ஷத்தில் இச்சை
யுடைய நான் சரணமாக அடைகிறேன் என்று சரணமடைதலாகிய

பிரபத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றுள் சரணமடையவேண்டும் என்று விதிக்கப்படாமலிருந்தபோதிலும், மோக்ஷத்தில் இச்சையுடையவனுக்கு, ஈசுவரனையே சரணமடைதலாகிய ப்ரபத்தி அநுஷ்டிக்கத்தக்கதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியால், மோக்ஷத்தில் இச்சையுடையவன் அதற்கு ஸாதனமான ப்ரபத்தியை அநுஷ்டிக்கவேண்டும் என்னும் விதியானது அர்த்தத்தாலே வித்தித்திருக்கிறது.

இப்படியே அர்த்தவாதங்களிலும், மந்த்ரங்களிலும் விதிவாசகமான ஏவல்வினைமுதலிய கட்டளையிடும்சொற்களில்லாதிருந்தபோதிலும் விதி அர்த்தத்தால் வித்திக்குமென்பது பூர்விக சாஸ்திரங்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியே, “தஸ்மாத் பிவ்யம் ப்ரபந்நம் நப்ரதி ப்ரபச்சதி” என்கிற சுருதியிலும் வித்தவநிர்த்தேசத்தால், (சித்தித்ததுபோல் வைத்துப்பேசும் பேச்சால்) விதியில்லா திருக்கச்செய்தேயும் அது அர்த்தத்தால் வித்தித்திருக்கிறது.

இன்னும் இவ்வளவி லமையாமல், “ஓம் இத்யாத்மாநம்யுஞ்ஜீத” என்பதில் ‘யுஞ்ஜீத’ என்னும் ஏவல்வினையான கட்டளைச்சொல்லாலே வெளிப்படையாகவும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் ‘யுஞ்ஜீத’ என்று யோகத்தைச் சொல்லுகிற வித, ப்ரபத்தியை எவ்வாறு சொல்லுமெனில்? மேல் “தஸ்மாத் ந்யாஸமேஷாம்” என்று யோகபர்யாயமாக ந்யாஸத்தைச் சொல்லியிருப்பதால் ந்யாஸமென்பது பரந்யாஸமாகிய ப்ரபத்தியாகையால், இந்த யுஞ்ஜீத என்ற யோகசப்தமும் ப்ரபத்தியைச் சொல்லியதேயாம்.

இப்படியே “த்யாயம்பகம்பஜாமஹே” என்கிற மந்த்ரமும் ப்ரபத்திபரமாக ஸர்வஜ்ஞஸம்ஸிதையிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எப்படியென்றால், ‘இச்சை’ என்றும், ‘ஜ்ஞப்தி’ என்றும், ‘க்ரியை’ என்றும் சொல்லப்படுகிற மூன்றும் லோகத்துக்கு மாதாக்கள். இந்த மாதாக்களையுடைய ஜகத்துக்குப் ப்ரியனாயுள்ள ஸர்வேசுவரனிடத்தில், ஆத்மஹ்விஸ்த்பாகமாகிற யாகத்தைச் செய்கிறோம். அந்த யாகத்தைச் செய்தபடியால் உர்வாருகத்தின் பழமானது தன்

னுடைய கட்டில்நின்றும் எப்படி எளிதாக விடுபடுகிறதோ அப்படியே நாமும் மிருத்யுவில்நின்றும் எளிதாக விடுபடுகிறோம்; என்ற பொருளுடையதாக ஆத்மஹ்விஸ்த்யாகம் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அறியலாம்.

இப்படியே “அக்நேநயஸுபதாராயே” என்கிற மந்த்ரத்தாலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதன் அர்த்தம்.- உத்கிருஷ்டமான ஸ்தானத்தை அடைவிக்கிற ஸர்வேசுவர! உன்பொருட்டு, உன்னுடைய புத்தியாலே மேலானதாக நினைக்கப்படுகிற ‘நம:’ என்கிற உக்தியையுடைய ப்ரபத்தியைப் பண்ணுகிறோம். அப்படி ப்ரபத்திபண்ணிய எங்களை அர்ச்சராதிமார்க்கத்தாலே மோக்ஷசுவர்யத்தின்பொருட்டு நித்யவிபூதியிற் சேர்க்கவேணும்; இதற்குத் தடையாயிருந்துள்ள பாபத்தைப் போக்கவேணும் என்பதாம். இங்கு ‘நம:’ என்று ப்ரபத்தி ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருப்பதும் அறியலாம். இப்படியே “யஜ்ஞேந யஜ்ஞ மயஜந்ததேவா: தாநி தர்மாணி ப்ரதமாந்யாஸந்” என்கிற சுருதியால் யஜ்ஞஸாதனமான ஆத்மாவாலே யஜ்ஞருபியான ஈசுவரனே தேவர்கள் யஜித்தார்கள்; அந்த தர்மங்களே முதன்மையான தர்மங்களாயின என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு “யஜந்த” என்று கிரியையாகச் சொல்லப்பட்ட யாகமும் ப்ரபத்தியாமென்றறியத்தக்கது.

இப்படியே “அமிருதஸ்யைஷ ஸேது:” “யஸ்மிந்த்யேள:” என்று சொல்லிக்கொண்டுபோய், “தமேவைகம் ஜாநத ஆத்மாநம்” “அந்யா வாசோலிமுஞ்சத” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதன் அர்த்தம்.-கிழ், ஸர்வாதாரணாகச் சொல்லப்பட்ட ப்ரமாத்மா ஒருவனையே மோக்ஷத்துக்கு உபாயமென்று அறியுங்கள்; வேறு உபாயந்தரங்களான வாக்குக்களை விட்டுவிடுங்கள்; என்பதாம். இதனால் உபாயந்தரங்களைவிட்டு ஈசுவரனையே உபாயமாகப் பற்றுகையாகிற சரணுகதி சொல்லப்பட்டதாயிற்று.

இப்படியே “ஸந்தாம் ததேப்ருஷ்மணேஷ:” என்பதால் ஸர்வேசுவரனோடே அவிவரத ரூபமாயுள்ள ப்ரபத்தியை யாவனொருவன் பண்ணுவானோ என்று வினவிக்கொண்டு, அவனுக்கு பலம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வாறாக ப்ரபத்தியைப் பற்றிச் சொல்லும் சுருதிகள் இன்னும் பலவுள்ளன. அவைகளை யெல்லாம் இங்கு எடுத்துக்காட்டினால் மிக விரியும்கையால் இம்மட்டோடு சிறுத்திக்கொண்டு மற்றவற்றை ஆராய்வோம்.

இனி ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரத்தில், லக்ஷ்மீதந்தரம் அஹிர்யுதர்ய ஸம்ஹிதை முதலியவற்றுள் நன்றாக விரித்துச் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அவைகளில் விளங்கக்காணலாம். அப்படியே ருக்வேதத்தில் நின்றும் பிரிந்ததான ஜிதந்தேஸ்தோத்ரத்திலும் ப்ரபத்தி விஷய மான நிருபணங்கள் கண்டுகொள்ளலாம்.

“வேதவேத்யேபரேபும்ஸி” என்கிற சுலோகத்தின்படி வேதத்தின் ப்ராதூர்ப்பாவ விசேஷமான ஸ்ரீராமாயணத்தில் ஆதிமுதல் அந்தமளவும் ப்ரபத்தி நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் முதலாவது பாலகாண்டத்தில் தேவதைகள் ராவணவதத்தின்பொருட்டு ஸர்வேசுவரன்விஷயத்தில் ப்ரபத்திபண்ணினதாகச் சொல்லப்பட்டது. அடுத்த அயோத்தியா காண்டத்தில் சித்ரகூடத்தில் பரதாழ்வான் “சேஷ்யேபுரஸ்தாச்சாலாயா:” என்று பெருமாள் அயோத்தியைக்கு எழுந்தருளவேண்டுமென்று ப்ரபத்திபண்ணியிருப்பது காணலாம்.

அடுத்த ஆரண்ய காண்டத்தில், “தேவயம்பவதா ரக்ஷபா: கர்ப்ப பூதா ஸ்தபோதநா:” என்கிற இடத்தில் “கர்ப்பபூதா:” என்பதினால் சும்முடைய ரக்ஷணத்தில் தங்களுக்கு யோக்யதையில்லை யென்பதையும், தெரிவித்துக்கொண்டு எங்களை ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறபடியால், ஆகிஞ்சிர்யத்தைமுன்னிட்டு ருஷிகள் ரக்ஷாபரஸபர்ப்பணம் பண்ணியிருக்கிறபடியாலும், அடுத்த கிஷ்கிந்தா காண்டத்தில், “க்ருதாபராதஸ்யஹிதே” என்கிற சுலோகத்தில் மஹாராஜனைப் பார்த்துத் திருவடி, தீரக்கழிப அபராதம்பண்ணின உமக்கு இளையபெருமாள் விஷயத்தில் அஞ்சலிருபமான ப்ரபத்திபண்ணின லொழிய வேறு வ்யாபாரமில்லையென்று சொல்லியிருப்பதாலும், ஸாந்தாகாண்டத்தில் பிராட்டி திருவடியினிடத்தில் அருளிச்செய்த காகவ்ருத்தாந்தத்தாலும், த்ரிஜடை பிராட்டி விஷயத்தில் ராக்ஷஸி

களை சரணாகதி பண்ணுப்படி உபதேசித்திருப்பதாலும், டுத்தகாண்டத்தில் விபீஷணாழ்வான் பெருமானிடத்தில் பண்ணின சரணாகதியை விஸ்தரித்து ப்ரதிபாதித்திருப்பதாலும் ஸ்ரீராமாயண முழுவதும் சரணாகதி ப்ரதிபாதகமாயிருப்பது கண்டுகொள்ளத்தக்கது.

இவ்விடத்தில் விபீஷண சரணாகதியில் சரணாகதிக்கு உரிய சில விஷயங்கள் தோன்றுகின்றன. அவை.-சரணாகதிக்குவேண்டிய ஆறு கூல்ப ஸங்கல்பம், ப்ராதிகூல்பவர்ஜனம், ஆகிஞ்சந்யம், அநந்ய கதித்வம் என்னுமிவைகளாம். இவற்றுள் விபீஷணன் ராவணனுக்கு ஹிதோபதேசம் பண்ணினபடியாலும், ராமதூதனான திருவடியை ராவணன் கொல்லாதிருக்கும்படி விடுவித்தபடியாலும், ‘ராக்ஷஸநாம் வதேதஸா ஹ்யம் கரிஷ்யாமி’ (ராக்ஷஸர்களை வதித்தற்கு உதவி செய்கிறேன்) என்று சொல்லியபடியாலும் ஆறுகூல்ப ஸங்கல்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. “பரித்யக்தாமயாலங்கா” என்றும், ‘தேநசாப்ய வமாநித:’ என்றும், சொல்லியிருக்கிறபடியால் ப்ராதிகூல்பவர்ஜனம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ‘ராவணோநாமதுர்வருத்த:’ என்று தனக்குள்ளைசயத்தை அநுஸந்திப்பதாலே ஆகிஞ்சந்யமும், ‘சரண்யம்சரணம்கத:’ எனப்பதாலே அநந்யகதித்வமும், சரணாகதியும் தோன்றுகின்றன.

ஆனால், ‘ராஜ்யகாங்க்ஷீவிபீஷண:’ என்றும், ‘ராஜ்யம் ப்ரார்த்தய மாநஸ்து’ என்றும் சொல்லுகிறபடியால் விபீஷணாழ்வானுடைய சரணாகதி ராஜ்யமடைதற்கன்றோ பண்ணப்பட்டதென்று விவாதிக்கலாகாது. ஏனெனில் அவன் சரணாகதி பண்ணுகிறகாலத்தில் “பரித்யக்தாமயாலங்கா மித்ராணிச தநாநிச, பவத்கதம்மே ராஜ்யஞ்ச” என்ற விபீஷணோத்தியாலே ராஜ்யத்தை யபேக்ஷித்ததாயில்லை; ப்ரேம பரவசரான மஹாராஜருடைய பயத்தைப் போக்குகைக்காக, “ராஜ்யகாங்க்ஷீவிபீஷண:” என்று பெருமாள் சொல்லிபது ராஜநீதிபக்காட்டியபடி. ஆனால் பெருமாள் விபீஷணனுக்கு லங்கா ராஜ்யத்தைக் கொடுத்தது, ஆறுஷங்கிகமேயாம். பரதாழ்வானுக்கு ப்ரஜா பரிபாலனத்தை நியமித்தருளிபதுபோலே, ராக்ஷஸர்களை பரிபாலிக்கும் பொருட்டே பெருமாள் விபீஷணாழ்வானுக்கு ராஜ்யத்தைக் கொடுத்தருளினார். இதை, “சாபிதஸ்த்வம் ஸகித்வேந கார்யந்தேமம சாஸ

நம், ப்ரஜாஸ்ஸம்ரக்ஷதர்மேண றோத்தாம் வக்துமர்ஹஸி” என்று பெருமான் தீர்ப்பந்தித்து நியமித்தபடியா லறிபலாம். அந்த நியமனத்தை மேற்கொண்டு ராஜ்யத்தைப் பெற்றுக்கொண்டது பகவதாஜ்ஞானவர்த்தனரூபமான கைங்கர்யமேயாம். இப்படியே பாரதத்திலும் “த்ரௌபத்பாஸ் ஸஹிதாஸ் ஸர்வே நம:சக்ருர் ஜநார்த்தநம்” என்றும், “சங்கசக்ரகதாபாணே” என்கிற சுலோகத்தில், “ரக்ஷமாம் சரணாகதாம்” என்றும் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் பாண்டவர்களும் த்ரௌபதியும் சரணாகதிபண்ணியிருப்பது விளங்குகிறது.

மேலும், கீதையில் “ஸ்வதர்மார் பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ” என்று நேசே சரணாகதியை விதிவாசகமான வினைச்சொல்லால் ஸ்பஷ்டமாக விதித்திருப்பதும் கண்டுகொள்ளலாம்.

ஆனால் பூதீபாக்ஷபகாரர் கீதாபாக்ஷபத்தில், ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்தி பரமாக அருளிச்செய்யாமல், அங்கப்ரபத்திபரமாக அருளிச்செய்திருப்பது கூடும்படி பெய்றவேனென்னில்; அவரே கத்யத்தில் பெரிய பெருமான் ஸந்திதியில் ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்தியை அதுஷ்டித்திருப்பதாலும், அதற்குப் பரமானமாக ‘ஸ்வதர்மார்’ என்கிற சுலோகத்தை உதாகரித்திருப்பதாலும் கீதாபாக்ஷபத்தில் அருளிச்செய்திருப்பது யோஜநாபேத பரமாகையால் இதுவும் உபபந்நமாம்.

௧ பூதீபாகவதத்திலும் ஏகாதச ஸ்கந்தத்தில், பூதீ க்ருஷ்ணனுக்கும் உத்தவருக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணத்தில் “தஸ்மாத்வம் உத்தவோத்ஸ்ருஜ்யசோதநாம் ப்ரதிசோதநாம்” என்று உபாயாந்தரங்களைவிட்டுத் தன்னை உபாயமாகப் பற்றவேனுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அப்படியே மதுஸ்மிருதியில், “யமோவைவ:சுவதோராஜா யஸ்தவைஷ ஹ்ருதிஸ்தித: தேநவேத விவாதஸ்தே மாகங்காம்மா குருங்கம:” என்று அவிவாதரூபமான ப்ரபத்தியைச் சொல்லியிருப்பதும் கண்டுகொள்ளலாம். இப்படியே மற்றுமுள்ள ஸ்மிருதிகளிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேல் நிருபணத்தில் அந்த ஸ்மிருதி வசனங்கள் உதஹரிக்கப்படும்.

(தொடரும்).

ஸ்ரீ,
தர்மம்.

(முதல்தொகுதியின் 106-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தர்மமானது சிறிது முன்னாகவேனும் பின்னாகவேனும் தன்பலனை அடைவிக்காம விராதென்பது மேலே சொல்லப்பட்டது. இவ் விஷயத்தை நீதிநூலில் ஓர் உதாரணமுகத்தால் விளக்கிக் காட்டுவதுண்டு. தென்னை மரமொன்றை வித்திவினைவிப்பதாக வைத்துக் கொள்வோம். அது நன்றாக வளர்ந்து பக்குவம் வாய்த்தபிறகு பலனைக் கொடுக்கின்றது. அவ்வாறே ஒருவன் வளர்க்கும் அறமாகிய பயிரும் தக்கபருவம்கிறைந்த உடனே அவனுக்குப் பயனளிக்குமென்பதில் ஐயமில்லை. ஒருவன் பிறகு ஒருவனுக்கு நன்மையான தொரு காரியத்தைச் செய்யுங்கால், அந்த தர்மத்தின்பலன் தனக்கு எப்பொழுது கிடைக்குமோ என்பதை எதிர்பாராமலே செய்யக்கடவன். ஏனெனில் தர்மம் பலன் தருவதில் ஒருபொழுதும் தவறுவதில்லை. அவ்வாறு கொடுப்பதிலும் அது தன் முன்னையளவிலும் பன்மடங்கதிகமான பயனையே தருகின்றது. தென்னைமரம் தன் தாளினாலுட்கொண்ட உப்புநீருக்கு மாறாக இனிய இளநீரைத் தலையினாலளிக்குமன்றோ?

“நன்றியொருவர்க்குச் செய்தக்காலந்நன்றி
என்று தருங்கொலெனவேண்டா—நன்று
தளராவளர்தெங்குதாளுண்டநீரைத்
தலையாலேதான் தருதலால்.”

என்னும் ஆன்றோர் வாக்கினுள் இக்கருத்து அடங்கியிருத்தல் கண்டுகொள்க. ஆகவே ஒருவன் முன்னிலும் அதிகமான ஆக்கமடைந்து வாழ்வதற்கு அவன் செய்யும் தர்மமே காரணமாகுமென்பது மிகவும் வெளிப்படையாயிற்று. அதனாலேயே செல்வத்தினுங்காட்டில் தர்மம் சிறந்ததாக மதிக்கப்படுகிறது.

ஆயினும்,

20.9.34 “வடுவிலாடையத்த மன்னியமூன்றில்
நடுவணதெய்த இருதலையுமெய்தும்.”

என்று நாலடியார் என்னும் நீதிநூல் கூறுகின்றது. இவ்வுலகத்திற் குரியனவாய தர்மம், அர்த்தம், காமம் என்னும் புருஷார்த்தங்கள் மூன்றிலும் நடுவில்வைத்து எண்ணப்படுகிற பொருளை அடைபவருக்கு ஏனைய இரண்டும் எளிதினில் எய்தும் என்பதே அதன் கருத்து. இதனால் பொருளை மற்றையவற்றினுஞ் சிறந்ததென்பது பெறப்பட்டது. ஆகையால் இதுபோலுள்ள ப்ரமாணங்கள், மேல் அறமே சிறப்புடையதென்று கொண்ட கொள்கையை விரோதிப்பன போல்தோன்றும். அவ் விஷயத்தையும் இங்கே சிறிது விசாரிப்போம்.

நாலடியாரில் பொருளின் பெருமையொன்றே பேசுவந்த இடத்தில், அது அறத்தினுஞ் சிறந்ததென்று ஒருவகையால் உயர்த்திச் சொல்லப்பட்டது. ஆனாலும் அறமாகிய உறுதிப்பொருள் முழுவதும் அர்த்தக்கினாலே அடைதற்குரியதென்பது ஸித்தித்துவிடாது. குணையில் தர்மங்களின் த்தினும் மிகவும் மேலானவையாய் முனிவரிடத்துள்ள தவமும், மகனிரிடத்துள்ள கற்பும் பொருள்காரணமாகத் தோன்றுவனவன்றே? அன்றியும் அன்பு, அருள், வாய்மை, அடக்கம், பொறை, அஹிம்மை முதலாகப் பல பகுதிப்பட்ட அறங்களும் நிதியின் உதவியின்றியே நிகழ்வனவாயுள்ளன. அர்த்தத்தை அபேக்ஷித்து நடப்பன ஒப்புரவும் ஈகையும் முதலான ஒன்றிரண்டு தர்மங்களேயாகும். அவற்றிற்கும் அப்பொருள் எம்மட்டில் காரணமாகுமென்பதைச் சிறிது ஆழ்ந்து நோக்குவோம்.

ஒருவன் தானமுதலான தர்மங்களைச் செய்யும்பொழுது அதற்கேற்ற த்ரவ்ய சகாயம் வேண்டியிருப்பது மிகவும் உண்மையே. ஆபினும் அவன் பூர்வத்தில் செய்துபோந்த தர்மத்தின் பலனே அவ்வாறு பொருள்வடிவமாக அவனிடம் பொருந்தியுள்ளதென்பதை நன்கறிய வேண்டும். அன்னதானம் போன்ற அறங்களில் பொருளைச் செலவிடுவதானது, ஒருவன் அப்பொருள் பின்னர்த் தனக்கே உதவுமாறு சேமித்துவைப்பதே யாகும்.

“அற்றார் அழிபசிதீர்த்தல் அஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப்புழி,”

என்றமையால் அதுவே நீதிநூலின் துணிபாதல் அறிந்துகொள்க. அன்றியும் அத்தகைய தர்மங்களைவளரச்செய்பவனுடைய க்ருஹத்தில், “அகனமர்ந்து செய்யாளுறையும்” என்கிறபடியே, திருமகள் மிகுந்த விருப்பத்தோடு வீற்றிருந்தருளுவள் என்பது முன்னரே ஒருமுறை சொல்லி முடிக்கப்பெற்றது. தன் செல்வமெல்லாம் நல்ல வழியிற் பயன்படுவதைப் பார்த்து அவள் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறாள் என்பதும் அங்கே குறிக்கப்பட்டது. இவற்றால், பொருட் செலவையே காரணமாகவுடைய சில தர்மங்களும், மேலும் மேலும் தமக்கு உபயோகமாகும்படி அப்பொருளை வ்ருத்தியாக்கிக் கொடுத்து, அதற்கே காரணமாயுள்ளன என்று தெளிவாகின்றது. ஆகையால் அவ்விடத்தில் தர்மத்திற்கு தர்மமே காரணமாயிற்றென்று சொல்லவேண்டும். அதாவது, ஒருவன் முன்பு செய்த தர்மமே அவன்மேன்மேலும்செய்யும் தர்மத்திற்கு சாதனமாகப் பொருளின் வடிவமாய் அவனிடம் வந்துள்ள தென்பதாம். ஆகவே அறத்திற்குப் பொருளைக் காரணமாகச் சொல்லுவதெல்லாம், அது ஒருவகையாற் காரணமாயிருப்பது பற்றியும், அதுவே வெளிப்படையாகத் தோன்றுவது பற்றியும் அல்லாமல் வேறன்று என்பது நன்கு பெறப்படும்.

அவ்வாறாயின், ஒருவன் பூர்வ ஜன்மத்தின் புண்யபலத்தாலன்றித் தன் மெய்முயற்சிபாலே தேடிய பொருளைக்கொண்டு தர்மம் செய்யும்பொழுது, அப்பொருள்தானே அறத்திற்குக் காரணமாகிறது என்று சிலர் எண்ண இடமுண்டு. ஒருவன் செய்யும் நன்முயற்சிகளெல்லாம் விதிவிலக்குகளுக்கு உட்பட்டனவாகலின் அவை தர்மத்தைப் பின் பற்றியே செல்லுகின்றன. அவ்வாறு தர்மமார்க்கத்தால் தேடிய பொருளைக்கொண்டு அறம் செய்யும்போது அப்பொருள் தனித்து நின்று அறத்திற்குக் காரணமாகுமென்று சொல்லமுடியாது. தர்மத்தினின்றும் தனியே வேறு பிரித்தபொருளை ஒரு புருஷார்த்தமாகவே நீதிநூல்கள் உடன்படவில்லை. பொருளாகிய புருஷார்த்தம் இன்னதென்பதைத் தெளிவாக விளக்கவந்த இடத்தில், “தீவினைவிட்டு ஈட்டல் பொருள்” என்று சொல்லப்பட்டது. தீவினைவிட்டு ஈட்டலாவது, தர்மவழியிலேயே சம்பாதித்தலாம்.

அல்லாத வழியில் தேம்பொருள் புருஷார்த்தமாகாது. அப்பொருளின் ப்ரயோஜனங்களும் அநிஷ்டமாகவேமுடியும். ஆகவே, அறத்தோடு கலவாமல் அர்த்தம் தனியே நிலைபெறுவதில்லை என்று இதுவரை சொல்லிய விஷயத்தினால், தர்மமே பொருளினுஞ் சிறந்த தென்பது விசதமாகத் தோன்றும்.

இனி, முன்னுதான காமபுருஷார்த்தமும் தர்மத்தினாலே அடையக்கூடியதென்பது சொல்லாமலே விளங்கும். அறத்தினால் பொருளும் அப்பொருளினால் போகமும் உண்டாவது நிராகேஷமாய் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கதன்றோ? ஆகவே தர்மம், அர்த்தத்திற்கு ஸாதனமாயுள்ள நிலையில் எவ்வாறு அதனினும் சீரியதாக மதிக்கப்பட்டதோ அவ்வாறே காமத்திற்கும் ஸாதனமாயுள்ள நிலைமையில், அக்காமத்தினும் சீரியதாக மதித்தற்குரியதென்பது வெளிப்படை.

அவ்வாறாயினும், ஸாத்யத்தை உத்தேசித்தே ஸாதனங்கள் தோன்றுகின்றனவாகையால், ஸாதனமாகிய தர்மத்தினும் ஸாத்யமாகிய காமமே உயர்ந்ததென்று கொள்ளுதல் கூடாதோ எனின் கூடாது. ஸாதன ஸாத்யங்களாகிற இரண்டில் சில இடங்களில் ஸாதனமே பெருமையுடையதாவதும் உண்டு. சில இடங்களில் ஸாத்யமே பெருமையுடையதாவதும் உண்டு, அவ்விரண்டுவகைகளிலும், இங்கே தர்மத்தை ஸாதனமாகச் சொன்னது முன்னையதனோடு ஒக்கும். ஏனெனில், ஸாதனமாகிய தர்மம் மிகப் பெரிதாயும், ஸாத்யமாகியகாமம் அதனில் ஏகதேசமாய் மிகச்சிறிதாயும் இருக்கின்றன. தெளிவாகச் சொல்லுமிடத்து, தர்மம் வ்யாபகமாகவும் காமம் அதில் வ்யாப்யமாகவும் உள்ளது என்னலாம். எங்ஙனமெனில் இன்பம் ஒன்றையே பெறுதற்பொருட்டு அறம் ஸாதனமாய்த் தோன்றுகிறதென்று சொல்லமுடியாது. தர்மம் தன்மட்டிலேயே ஓர் உயர்ந்த உறுதிப்பொருளாக இருத்தலோடு பொருளும், இன்பமும், வீடும் ஆகிய பிற புருஷார்த்தங்களையும் அடைவிக்கின்றது. ஆகையால், மற்றைஉறுதிப்பொருள் முன்றிற்கும் ஸாதனமாய் அவற்றைத்தன்னுள் அடக்கியுள்ளதாகிய அறமானது அப்புருஷார்த்தங்களில் ஏகதேசமான காமத்தினும் தாழ்ந்ததென்று சொல்லுதல் எவ்வாறு பொருந்தும்?

அதுவன்றியும், விதிவிலக்குகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு அனுபவிக் கும் இன்பமே காமமாகிய புருஷார்த்தமாகக் கருதப்படுகிறது. அதாவது அறத்துடன் கூடிவரும் இன்பமே உறுதிப்பொருளாகும் என்பதாம். அதனை,

“அறத்தான்வருவதேஇன்பம்மற்றெல்லாம்
புறத்தபுகழுமில்”

என்றும் தெய்வப்பலவர் திருவாக்காலறிக. அறத்தினின்றும் வழுவீ ஒருவன் காமத்தை துகர்வானாயின் அது இன்பமாகாது, துன்பமே யாம். பிறனில்விழைதல் (பரதார பரிக்ரஹம்) முதலான அக்ருத்யங் களாலும் போகநுகர்தல்கூடும். ஆயினும் அவை அறத்தின்வழி வந்தன அல்லவாதலால் த்யாஜ்யங்களேயாகும். அத்தகைய காமம் ஒருகூஷனமாத்ரம் இன்பம்போலத் தோன்றினாலும், பின்பு பாபத் திற்கே காரணமாய் அளவில்லாத துன்பத்தை விளைவிக்குமென்று அறியவேண்டும். இம்மையிலும் அது ஒருவனுடைய புகழ்முழுவதையும் அழித்துப் பழியையே நிற்கச்செய்கிறது. ஆதலால் அறிந்தோர் அதனை ஓர் உறுதிப்பொருளாகக் கொள்வதில்லை. ஆகவே இதனாலும் தர்மமானது காமத்தினும் மேலானதென்று வித்திக் கிறது.

இதுவரை சொல்லிய விஷயங்களால் தர்மம், அர்த்த கர்மங்களை அடைவதற்கு ஸாதனமாயுள்ளதென்றும், அவை புருஷார்த்தங் களாக நிலைபெறுமாறு அவற்றுடன் கலந்து நிற்கிறதென்றும், அவற்றைத் தன்னகத் தடக்கித் தான் வ்யாபகமாயுள்ள தன்மையால் அவற்றினும் மிகப் பெருமை வாய்ந்ததென்றும் விளங்கிக்கிடத்தல் கண்டுகொள்க. இவ்வாறு பொருளின்பங்கள் அறத்தின் வழிப்பட்டு நிற்குமியல்பு ஓர் அருமையான சங்கப்பாடலிலும் பயின்றுள்ள தென்பதை இங்கே எடுத்துக்காட்டுதல் மிகையாகாது. சோழ அரசன் ஒருவனுடைய கொற்றக் குடையினைச் சிறப்பிக்கும் கருத் துடன் ஒரு புலவர்,

“சிறப்புடைமரபிற்பொருளும்இன்பமும்
அறத்துவழிப்பேஉம்தோற்றம்போல
இருகுடைபின்படஒங்கியஒருகுடை
உருகெழுமதியின்நிவந்துசேண்விளங்க”

என்று கூறுகின்றார். ஏனைச் சேரபாண்டியர்களுடைய குடைகளி
ரண்டும் சோழனுடைய கொற்றக் குடை ஒன்றன் நிழலின் கீழ்ப்
பட்டு அதனை அநுவர்த்தித்துச் செல்லுகின்றன என்னும் அபிப்
ராயம், பொருளும் இன்பமும் ஆகிய உறுதிப்பொருள்கள் இரண்டும்
அறமாகிய ஒன்றில் வ்யாப்யமாய் அதனைப் பின்பற்றியே நடைபெறு
கின்றன என்னும் உபமானத்தால் விளக்கப்படுகிறது. இங்ஙனம்
தமிழ்வேந்தர் மூவரில் சோழன் ப்ரபலனாயிருந்த தன்மைக்கு,
ஐஹிக புருஷார்த்தங்கள் மூன்றில் தர்மம் வ்யாபகமாயிருக்கும்
இயல்பை உவமைகூறி யிருப்பதன் நயம் பெரிதும் பாராட்டத்தக்
கது. அது ஒருபுறமிருக்க.

ஏனைப் பொரு ளின்பங்களுக்குச் சாதனமாயிருத்தலே யன்றி
அறம் (தன் மட்டில்) ஸ்வயமாகவே ஒரு உயர்ந்த புருஷார்த்தமாக
வுள்ளது என்று மேலே சொல்லிய விஷயம் இனிச் சிறிது விஸ்
தரித்து எழுதப்பெறும்.

(தொடரும்.)

T. N. அப்பனையங்கார்.

ஸ்ரீ:

ததீய சேஷத்வம்.

ததீய சேஷத்வமாவது:— எம்பெருமானுடைய அடியவர்
களுக்கு அடிமையாயிருத்தலாம். ஆத்மாவுக்கு உண்மையான
நிலையாவது:— ஸர்வேசுவரனுக்கு அடிமையாயிருப்பதே.
இதுபற்றியே லோகதேசிகனும் “மணத்தையும், ஒளியையும்
கொண்டு பூவையும் சத்தத்தையும் விரும்புமா போல சேஷ

மென்று ஆத்மாவையாதரிக்கிறது; அதில்லாதபோது *‘உயிரினுற்
குறைவில்’ என்கிறபடியே த்யாஜ்யம்” என்று அருளிச்செய்தார்.
இந்த அடிமை அவனடியாரசவமானுலொழிய பூர்த்தி பெறுவதில்லை.
ஆகையாலன்றோ சக்ரவர்த்தி திருமகன் தன்னைத்தஞ்சமாகவடைந்த
ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானை அடிமைகொள்ளுகிற காலத்தில் ‘இவன்
சேஷத்வபூர்த்திபெறவேண்டும்’ என்று மஹாராஜரை (சுக்ரீவனை)க்
கொண்டு அழைத்து வரும்படி செய்தார். ததீய சேஷத்வத்தாலே
தான் சேஷத்வனித்தியுண்டு என்பதற்கு அழகியமணவாளப்பெரு
மாள்நாயனார் “பகவத் சேஷத்வத்தளவிலே நின்றால் மீளச் சங்கை
யுண்டு; பாகவத சேஷத்வத்தளவுஞ் சென்றால் மீளப்போகாதே
உகப்பாலேவருமதாகையால். ஒரு ஸ்ஷேதரம் பத்தேட்டுக்கிரையஞ்
சென்றால் மீளவிரகில்லை” என்று அருளிச்செய்தார். இதுவும் இங்
குக்கருதத்தக்கதே.

இது நிற்க, திருப்பாணாழ்வாரைப் பெரிய பெருமாள் அடிமை
கொள்ளுகிற காலத்தில் லோகசாரங்கமாமுந்நவரைக்கொண்டு

*“உடம்பினுற்குறைவில்லாவுயிர்பிரிந்தமலைத்தண்டம்
கிடந்தனபோற்றுணிபலவாவசரர்குழாந்துணித்துகந்த
தடம்புனலசடைமுடியன்தனியொருகூறமர்த்துறையும்
உடம்புடையான்கவராதவுயிரினுற்குறைவில்மே”

இது, ஆழ்வார் பக்தியின் மிகுதியால் கேட்டாரெல்லாம் உருகும்படி
எம்பெருமானை அழைத்தார். இவர் இப்படி அழைத்த விடத்திலும் எம்பெரு
மான் இவருக்கு முகங்காட்டாதொழிந்தான். இதைக் குறித்து ‘இவன் எம்மை
உபேக்ஷித்துவிட்டான்’ என்று கருதி அவன் விரும்பாத உடம்பு, உயிர்முதலிய
வற்றால் யான் ஒருகுறைவுடையேனாயிருக்கின்றேனில்லை என்று தலைமகள்
பேசுவதாகச் சொல்லப்படுகிற “ஏளுளுமிறையோனும்” என்ற திருவாய்
மொழியிலுள்ளது. இதன்பொருள்:— தேகபோஷணத்தால் பெருத்த சீர்த்
தையுடைய அசுரக்கூட்டத்தைப் ப்ராணனோடு சஞ்சரித்தத்திரிந்த பவதங்
கள், இந்திரன் வச்ராயுதத்தால் பலகூறுகத்துணிபட்டுக் கிடந்தனபோல் பல
துண்டமாம்படி துணித்து மகிழ்வுற்ற,மிக்க நீரை ஜடைமுடியிற் கொண்டள்ள
சிவன் ஒரு பக்கத்தில் வசிக்கின்ற திருமேனியையுடைய ஸர்வேசுவரன் விரும்
பாத உயிரினால் ஒரு பிரயோஜனமுடையேனல்லேன். என்பதாம்.

அழைத்து வரும்படிசெய்து அடிமை கொண்டார். ஆகையாலன்றோ திருப்பாணாழ்வார் முதலில் பாசரமருளிச் செய்கிறகாலத்தில் பெரிய பெருமாள் தம் விஷயத்திற் செய்த நன்றி புலப்பட “அமலனாதி பிராண்டியார்க் கென்னை யாட்படுத்த விமலன்...” என்றார். இன்னும் ‘ஸ்ரீவசேஷியான நாராயணனுக்கே எல்லாவடிமைகளும் செய்யப் பெறுவேனாகவும்’ என்ற தாத்பர்யத்தைக் கொண்டுள்ள திருமந்தரத்தில் நம:பதார்த்தம் அருளிச்செய்கிற விடத்தில் “இதிலே பாக வத சேஷத்வம் அநுஸந்தேயம்” என்று லோகதேசிகள் அருளிச் செய்தார்.

ஸ்ரீவசுவரன் ‘மயர்வறமதிநலம்’ ருளப்பெற்ற காலத்தில், *திருமங்கையாழ்வார் “நான் கண்டுகொண்டேன் நாராயணனென்னும் நாமம்” என்று ஒருகால் உரைத்ததை ஒன்பதின்காலும் பாராட்டிப் பேசிக்கொண்டார். பின் இந்த நாராயணநாமத்தில் முக்ய மாயறியத்தக்க விஷயத்தைக் கூறவந்தவிடத்தில்,

“மற்றெல்லாம் தெய்வமுளதென்றிருப்பாரோ
மற்றெல்லாம் உற்றதுமுன்னடியார்க்கடிமை
மற்றெல்லாம் பேசிலும் நின்றிருவெட்டெழுத்தும்
கற்றான் கண்ணபுரத்துறையம்மானே”

என்று அருளிச்செய்தார். இது திருமங்கையாழ்வாரும், திருக்கண்ணபுரத்தெம்பெருமானும் ஒருவரை ஒருவர் வினாவிக் கொண்டதாகப் பொருளுணரக்கிடக்கிறது. அஃதாவது:—

*இதரவிஷயங்களில் உகந்தோடித்திரிந்த திருமங்கையாழ்வாரை அங்கீகரிக்கத் திருவுள்ளப்பற்றிய ஸ்ரீவசுவரன், பெரிய பிராட்டியாரோடு ஸர்வாபரணபூஷிதனும் இவர் வழிப்பறி செய்து திரிகின்ற விடத்திற்கு வர இவர், அவர்களை உணர்த்துகொண்டு அவர்களணிந்த எல்லா ஆபரணங்களை யுங்கட்டி ஓரிடத்தில்கூத்துப்பின் அவற்றை எடுத்துச்செல்ல முயன்றவனில் அவை உரத்தொழிந்தன. இது கண்டு ‘இவன் மந்த்ரவாதஞ் செய்தான்’. என்று தம் வானக்காட்சி இந்த மந்த்ரத்தைச் சொல்லென்று கேட்டார். அப்பொழுது ஸ்ரீவசுவரன் இவருக்குத் திருமந்த்ரத்தை உபதேசித்தான். உடனே இவருக்கு ஞானமூண்டாகப் பெற்றுத் தாம் முன்னிருந்த நிலைமையை மீட்டுவதற்குப் பெரியபேரையும் குறித்து “வாடினேன் வாடி” என்று பாடினார். இதிலே இவருக்குமயர்வறமதி நலமருளப் பெற்றகாலமாம்.

திருமங்கை— திருக்கண்ணபுரத்துறையம்மானே! நான் உன்னைக் காட்டிலும் பிற தெய்வமுண்டென்றிருக்கும் தாமஸ குணமுடையாறது உறவற்றிருப்பதோடு உன்னை விலும் நில்லாது உன்னடியார்க்கடிமை பூண்டுள்ளேன்.

கண்ண— ஆழ்வீர்! நீர் இவ்வறுஷ்டாநம் எங்கே யார் சொல்லக் கற்றீர்?

திருமங்— நான் முன் வாள்வலிகாட்டி உம்மிடத்தில் கற்றுக் கொண்ட தன்றோ!

கண்ண— எம்மிடத்திற் கற்றுக்கொண்ட தென்ன?

திருமங்— நாராயணனென்ற நாமம்.

கண்ண— இதற்கு அர்த்தம் இது தானோ?

திருமங்— அடியேன் உம்மடியார் திறத்து அடிமைபூண்டு நிற்பதேதான் இதற்கு முக்யப்பொருளாமென்று அறுதியிட்டிருக்கிறேன்.

கண்ண— இஃதோர் அர்த்தமாத்ரந்தான். உம் நெஞ்சிற்பட்டிருக்கிறதோ?

திருமங்— இது, வேறுபல வர்த்தங்களைச் சொல்லுமோ?

கண்ண— சொல்லும்.

திருமங்— அவை எவை?

கண்ண— இந்தத் திருமந்த்ரமானது, ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தையும், எமது ஸ்வரூபத்தையும், ஆத்மவஸ்துக்களுக்கும் எமக்குமுள்ள ஸம்பந்தத்தையும், எம்விஷயத்திற் செய்யும் கைங்கர்யத்தையும் சொல்லும்.

திருமங்— நீர் உரைத்தபடி இது “மற்றெல்லாம் பேசிலும் நான் நின்றிருவெட்டெழுத்துங் கற்று உற்றது உன்னடியார்க்கடிமை”. என்றார்.

பின் திருக்கண்ணபுரத் தெம்பெருமான் திருமங்கையாழ்வார் ததீய சேஷத்வத்தில் ஊன்றி நின்றதற்கு மகிழ்வுற்றான். இது நிற்க, திருமங்கையாழ்வார் 'தானுகந்தஜ்யோல்லாம் தன்தாள்பாடி' என்ற படி எம்பெருமான் உதந்தருளி எழுந்தருளியிருக்கிற திவ்ய தேசங் களிற்சென்று மங்களாசாஸனம் செய்து வருகிறகாலத்தில் திரு நறை யூர் நம்பியின்வடிவழகில் ஈடுபட்டுப்பரவசராய், "நம்பிதன்நல்லமா மலர்ச்சேவடிசென்னியிற், குடிபுந்தொழுதும்....." என்று அருளிச்செய்ய நம்பி இவரைக்கடாக்ஷித்து "இவர் நம் திரு வடியின்வாசிய நின்றவராயிருக்கிறார்" என்று ஆழ்வார்! நீர் நம்முடைய திருச்சேறைக்கு வந்தால் உம்முடைய இஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்து வைக்கிறோம் என்றான். இவரும் திருச்சேற்றை எழுந்தருளி மாம தலைப்பிராணைச் சேவித்து,

“கண்ணோரவெங்குருதிவந்திழியவெந்தழல்போல்கூந்தலானை
மண்ணோரமுலையுண்டமாதலாய்வானவர்தங்கோவே.....”

என்று அருளிச்செய்தவளவிலே மாமதலைப்பிரான் தன்னுடைய திருவடிகளைக்கொண்டு இவர் திருமுடியிலே வைக்கவர இவற்றைப் புறங்கையாலே தட்டி 'நின்பொது நின்ற பொன்னங்கழலையோ என் தலைமேலிருக்கக் கருதினேன்' என்றார்.

மாமதலைப்பிரான்— வேறுயாதுகருதினீர்?

திருமங்— “உன்தாள் தொழுவார்காண்மி னென்றலைமேலார்”
என்று கருதியுள்ளேன்

மாமத— உமக்கு நாம் அந்தப் பாயியாயிருக்கின்றோமே?

திருமங்— “உன்தாள் தொழுவாள் எப்பொழுதும் என்மனத்
தேயிருக்கின்றேன்”

மாமத— நாம் உமக்கு அர்ச்சாவதாரமாயிருந்து சுலபமாய்
ஸேவைசாதிக்கின்றோமே?

திருமங்— “கடன்மல்லைத் தலையனத்துறைவாரைக் கொண்டா
டும் நெஞ்சுடையாரவரெங்குல தெய்வமே” என்ற
படி உம்மைத் ததிக்கின்ற அடியாரைக்குல தெய்வ

மாகக் கொண்டுள்ளேன். அவர்களும் எனக்குச் சுலப
சன்றோ!

மாமத— அவர்கள் என்கே இருக்கின்றார்கள்?

திருமங்— “போதோடுபுனல்தூவும்புன்னியரேவிண்ணவரில்
பொலிகின்றாரே”

மாமத— கன்களாசக்கண்டதுபவிப்பதற்கும், நெஞ்சால் அது
ஸந்திப்பதற்கும் நாம் வேண்டுமே?

திருமங்— “வண்ணசேறையெம்பெருமானடியார்தம்மைக்கண்டே
னுக்கிது காணீ ரென்னெஞ்சங் கண்ணிணையுங் களிக்கு
மாறு” என்றபடி உன்னடியாரைக்கண்டு என் கண்
களும் நெஞ்சம் களிக்கின்றன.

மாமத— உமக்கினிமையாயிருப்பதற்கு “ஸர்வகந்த ஸர்வரஸ”னா
யிருக்கிற நாம் வேண்டுமே?

திருமங்— எம்பெருமான் தானைச் சிந்திப்பார்க் கென்னுள்ளந்
தேனாறி பெய்ப்பொழுதுந் தித்திக்குமே” என்றபடி
உன்னடியாரை நினைத்து என்னுள்ளங் களிப்படை
கிறது.

மாமத— நீர் உபாயோபேயமாகப் பற்றுகைக்கு நாம்
வேண்டுமே?

திருமங்— ததீயர்கள், *உபாயத்திற்கு முற்பாடாராயும், †உபேயத்
திற்கு எல்லை நிலமாயும், இருக்கும் நாளிற்கு உசாத்
துணையாயுமிருக்கின்றாராதலால் “பேராளன் பேரோர்
தும் பெரியாரை யொருகாலும் பிரிகிலேனே”

மாமத— நீர் முதலில் “நின்னடியிணையடைந்தேன்” என்றும்,
“நாயேன் வந்தடைந்தேன்” என்றும், “அடியேனை

* உபாயமாவது:-விரும்பியபயனடைதற்குச் சாதனமாயிருப்பது. பல
வித்திக்குப் புருஷகாரபூதராய் முற்படுமவர்கள் ததீயர்களாதலால் உபாயத்
திற்கு முற்பட்டாரென்று சொல்லப்பட்டது.

† உபேயமாவது:-விரும்பியபயனையும் பயனாயிருப்பது. ததீயரளவும் செவ்
யும் கைங்கர்யத்தாலே பலபூர்த்தி யுண்டாமாதலால்; உபேயத்திற் கெல்லநில
மாய் என்று சொல்லப்பட்டது.

யாட்கொண்டருளே” என்றும் எ ம க் கு அடியவர யன்றோ புகுந்தீர்?

திருமங்— ஒருவனைக் கவிபாடுகின்ற கவிஞன், அவனுடைய ஊ பேர், தார், (மாலை) குடி முதலியவற்றை விசேஷணமா வைத்துக் கவிபாடுவதுபோல யானும் ததீயரை உத்தே சியமாகப்பற்றி நீர் அவர்களால் உகந்துபோற்றப்படும் உபாய வஸ்துவாயும், பரதெய்வமாயு மிருக்கின்றீராத லால்; உம்மை விசேஷணமாக வைத்துச் சொன்னே னேயன்றிப் பிறிதில்லை.

மாமத— நம்மைப் பிரித்துச் சொன்னீரே?

திருமங்— உம்மை நான் பிரித்துச் சொல்லவில்லை. “ஜ்ஞாநீத்வாத் தைவமேமதம்” (ஜ்ஞாநியே எனக்குயிராவானென்பது எனது கொள்கை) என்று சொல்லிவைத்தீரே இதனால் நீர் அவர்களுடைய திவ்யமங்கள் விக்ரஹமாகின்றீர். அப்படியிருக்கப் பிரித்துச் சொன்னதாகக் கருதியது முறையில்லையே?

மாமத— அப்படியானால் ததீயவிஷயத்தில் முக்ய நோக்குடையவ ராகிய நீர் எம்மையுந் துதித்தீராதால் உம்மிடத்திற் குற்றம்வந்து சேருமே; இதற்கென்செய்வீர்?

திருமங்— பர்த்தாவின் தேஹத்தை விரும்பின பதிவ்ரதைக்குக் குற்றமுண்டானன்றோ உம்முடைய திவ்யமங்கள் விக் ரஹத்தை விரும்பிய எனக்குக் குற்றமுண்டாகும் என் றார்.

இதன்மேலும் பதில் சொல்லுதற்கு முடியாத மாமதலைப்பிரான் ‘நாம் இவருக்குத் தோற்றோம்’ என்று இவர் விஷயத்தில் மிகவும் உகப்புற்றிருந்தான். இது நிற்க, நம்மாழ்வாரும் —

“ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய்மன்னி
வழுவிவாவடிமைசெய்யவேண்டும்நாம்
தெழிசூலருவித்திருவேங்கடத்து
எழில்கொள்சோதியெந்தைதந்தைதந்தைக்கே”

என்ற திருவாய்மொழியில் ஸர்வேசுவரன் விஷயமான அடிமைத் தொழிலை விரும்பினார்.

5

“புகழுநல்பொருவனென்கோபொருவில்சீர்ப்பூமியென்கோ
திகழுந்தண்பரவையென்கோதியென்கோவாயுவென்கோ
நிகழுமாகாசமென்கோநீள்சுடிரண்டுமென்கோ
இகழ்விலிவ்வனைத் துமென்கோகண்ணனைக்கவுமாறே”

என்ற இதில் வாசிக கைங்கர்யத்தில் ஈடுபட்டார்.

5

“மொய்ம்மாம்பூம்பொழில்பொய்கைமுதலைச்சிறைபட்டுநின்ற
கைமாவுக்கருள்செய்தகார்முகில்போல்வண்ணன்கண்ணன்
எம்மானைச்சொல்லிப்பாடியெழுந்தும்பாந்தும்துள்ளாதார்
தம்மால்கருமமென்சொல்லீர்தண்கடல்வட்டத்துள்ளீரே”

என்ற இதில் எம்பெருமான் விஷயமான கைங்கர்யத்தில் ஈடுபட்டா தவரை வெறுத்துரைத்தார்.

“செய்யதாமரைக்கண்ணொயுலகேழுமுண்டவன்கண்டீர்
வையம்வானம்மனிசர்தெய்வம்மற்றும்மற்றும்மற்றுமுற்றும்மாய்
செய்யகுழ்சுடர்ஞானமாய்வெளிப்பட்டிவைபடைத்தான்பின்னும்
மொய்கொள்சோதியோடாயினுனொருமுவராகியமூர்த்தியே”

என்ற இதில் பகவத்விஷய ஜ்ஞாநத்தை உபதேசித்தார். பின் ததீ யரே எல்லா ப்ரகாரத்தாலும் உத்தேசியராவாரென்று பாராட்டிப் பேசுவந்த விடத்தில்;

“பயிலும்பிறப்பிடைதோறெம்மையாளுடையார்களே” என்றும்,
“எம்மையாளுடைநாதரே” என்றும்,
“எமக்கெம்பெருமக்களே” என்றும்,
“நம்மையளிக்கும்பிராக்களே” என்றும்,
“சன்மசன்மந்தரம்காப்பாரே” என்றும்,
“எம்மைநாளுய்யக்கொள்கின்றநம்பரே” என்றும்,
“எம்தொழுகுலந்தாங்களே” என்றும்,

“அடியாரடியார் தம்மடியாரடியார் தமக்
கடியாரடியார் தம்மடியாரடியேர்ங்களே”

என்றும் அருளிச்செய்து பல சுருதியில்,

“அடியோங்குதூற்றுவர்வீயவன்னைவர்க்கருள்செய்த
நெடியோனைத்தென்குருகூர்ச்சட்கோபன்குற்றேவல்கள்
அடியார்ந்தவாயிரத்துள்ளிவைபத்த்வன்றெண்டர்மேல்
முடிவார்க்கற்கிற்கிற்சன்மஞ்செய்யாமைமுடியுமே”

என்றருளிச்செய்தார். இதில் “அவன் தொண்டர்மேல் முடிவு ஆரத் தற்கிற்கிற்சன்மம் செய்யாமை முடியுமே” என்றதனால், ததீய விஷய மான இத் திருவாய்மொழியை நெஞ்சிற் பதியும்படி கற்று அருஷ்

டிக்க வல்லவர்கள் விரோதி நீங்கப்பெற்றுப் பேற்றைத் தவறுதடைவார்கள்; என்று குறிக்கப்பட்டுளது. இதனால் பாதமாயதியென்று சொல்லப்படும் பகவதவிஷயத்தளவில் நிலைநின்றவர்கட்குப் பேற்றில் ஸம்சயமுண்டென்பதும், சாமாவதியான ததீய விஷயத்தில் நிலைநின்றவர்களுக்கு அந்த ஸம்சயமில்லையென்பதும் பெறப்பட்டன. இன்னும் ஆழ்வார் ததீய சேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு நிலைநின்ற புருஷார்த்தமென்று உறுதிப்படுத்துவதற்கு,

“நெடுமாற்கடிமைசெய்வேன்போலவனைக்கருதவஞ்சித்துத்
தடுமாற்றற்றதீக்கதிகள்முற்றுந்தவிர்ந்தசதிர்நினைந்தால்
கொடுமாவினையேனவனடிமாரடியேகடமிதுவல்லால்
விடுமாறென்பதென்னந்தோவியன்முவுலகுபெறினுமே”

என்று அருளிச்செய்தார். இந்த “நெடுமாற்கடிமை” என்ற திருவாய்மொழி முழுவதும், உலகத்தில் ஐசவர்யமும், ஆத்மமோகமும், ஈசுவர சேஷத்வமும், ஈசுவராதுபவமும் புருஷார்த்தங்களாகப் பற்றியிருப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட புருஷார்த்தமெல்லாம் நான் பற்றின பாகவதசேஷத்வமாகிய புருஷார்த்தத்தோடு ஒப்பாகாது என்று எடுத்துக் கழிப்பதற்கும் போராது. “இப்படியிருக்கிற இது காலதத்வமுள்ளதனையும் எனக்கும், என்னோடு சம்பந்தமுடையார்க்கும் வாய்க்கவேண்டும்” என்று ஆழ்வார் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகக்கூறும்.

இன்னும், திருக்கச்சிநம்பிகளின் ஸ்ரீபாதரேணுவைச் சிரஸாக வஹித்து வந்தனை வழிபாடுகள் செய்துவந்த ஒரு பாகவதர் ஒருநாள் திருக்கச்சிநம்பிகளைக் கண்டு ‘அடியேன் நித்யவிபூதியிற் சென்று நித்யஸூரிகளோடு கலந்து எம்பெருமானை அதுபவிக்க விரும்புகிறேன். அப் பேறு ஸித்திக்கும்காலம் எப்பொழுதென்பதைப் பேரருளாளரைக் கேட்டு ஸாதித்தருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். அவரும் பேரருளாளரிடத்தில் விண்ணப்பிக்கப் பேரருளாளர் இன்ன காலமென்று குறிப்பித்தருளினார். திருக்கச்சிநம்பி இவ்விஷயத்தை அந்தப் பாகவதருக்கு அருளிச்செய்ய அவருங்கேட்டு ஆநந்தித்தார். பின்பொருநாள் திருக்கச்சிநம்பிகள் பேரருளாளப்பெருமானிடத்தில்தேவாரூடைய தெளிவிசம்பாகிய திருநாட்டிற்குச்சென்று அடியேன் கைங்கர்யஞ் செய்யும் காலத்தைக் குறித்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். அப்பொழுது பேரருளாளர் ‘நீர் பாகவதாபிமானம் பெறுததால் அது உமக்கில்லை’ என்றார். அதன் பின்

திருக்கச்சிநம்பிகள், பெரியநம்பிகளிடத்தில் வந்து பல குற்றேவல்கள் செய்து அவர் அபிமானம் பெற்றுச் சென்றார். இதனாலும் ததீய சேஷத்வத்தின் சீர்மை அறியலாம்.

முதலியாண்டானும் இந்தத் ததீயசேஷத்வத்தின் பெருமை எல்லாம் திருவுள்ளம்பற்றியே “பாகவத சேஷத்வ விதுரமான பகவத்சேஷத்வமும் தேகாத்மாபிமானத்தோடொக்கும்” என்று அருளிச் செய்தார்.

ஸ்ரீ:

கோயமுத்தூர்
ஸ்ரீ ராமா நுஜ ஸித்தாந்த ஸபையின்
வருஷோத்ஸவ உபநிபாஸ ஸங்க்ரஹம்.

[இது, கோயமுத்தூர் G. நாராயணதாஸ்யால் எழுதப்பட்டது.]

இந்த ஸபை, கோயமுத்தூர் பெரியகடைவீதி ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநாராயண வேணுகோபாலஸ்வாமி வாகன மண்டபத்தில் ஸ்தாபிக்கப் பெற்றுள்ளது.

1925ஆம் செப்டம்பர்மீ 6உயன்று இச்சபையின் வருஷோத்ஸவம் கோயமுத்தூர்ப் பெரியகடைவீதி முனிஸிபல் ஸ்கூலில் ஸ்ரீ. உப. வே. P. N. கிருஷ்ணையங்கார் ஸ்வாமியின் (B. A. B. L. ஹைக் கோர்ட்டு வக்கீல்) அக்கிராஸநாதிபத்தியத்தில் நடைபெற்றது. ஸபைத்தொடக்கத்தில் மங்களவாழ்த்துக் கூறப்பட்டது. அதன்பின் முனிஸிபல் சேர்மனும், ஸபையின் கார்யதர்சியுமாகிய ஸ்ரீமாந் கண்ணுச்சாமிக் கவுண்டரவர்களால் (B. A. B. L. வக்கீல்) ஸபையின் வருஷாந்த அறிக்கை வாசிக்கலாயிற்று. அதில், இந்தச் சபைக்குச் சில மெம்பர்களும், அபிமானிகளு மிருக்கின்றார்களென்றும், இது 1923ஆம் ஆகஸ்டுமீ 26உயில் தொடங்கப்பெற்றதென்றும், பிரதிசனி, ஞாயிறு தினங்களில் சுண்டப்பாளையம் ஸ்ரீ. உப. வே. ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமியால் திவ்யப்ரபந்த காலக்ஷேபம் நடத்தப்பெற்று

வருகிறதென்றும், ஸ்ரீமாத் கிருஷ்ணராமாநுஜ தாஸரென்பவர் தம் காரியங்களையும் பொருட்படுத்தாமல் இச்சபை ஆரம்பகாலந்தொட்டு இது விர்த்தியடையும் வழியை நாடுவதே தமக்குற்றபணியாக மேற்கொண்டுவந்தாரென்றும், இவருக்கு நன்றிபாராட்ட இச்சபை கடமைப்பட்டுளதென்றும், இதுவரை வரவு செலவு இவ்வளவென்றும், இன்னும் எல்லாரும் இச் சபையின் மெம்பர்களாகவும், அபிமானிகளாகவும் சேர்ந்து இதை ஆதரித்து வரவேண்டுமென்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

6—9—25 காலை 9-15 மணிமுதல் 10-15 மணிவரை சுண்டப் பானையம் ஸ்ரீ.உப.வே. ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமியால் 'அர்ச்சாவதாரம்' என்ற விஷயம் உபந்யஸிக்கப்பட்டது. அப்பொழுது, ஸர்வேசுவரனுக்கு பரத்வம், வ்யூகம், விபவம், அந்தர்யாமித்வம், அர்ச்சாவதாரம் என்ற ஐந்து நிலைகள் உண்டு. அவற்றுள்ளும் அர்ச்சாவதார எம்பெருமான் தேசகாலநிபாசமின்றி எல்லாக் காலத்திலும் எல்லோருக்கும் முகங் கொடுத்துக்கொண்டு விளங்குகின்றனாதலால் இந்த அர்ச்சாவதாரத்தில் "இருட்டறையில் விளக்குப்போல்" ஸௌஸ்ப்ய குண முதலிய எல்லாக் குணங்களும் நிறைந்து விளங்குகின்றன. இந்த அவதார விசேஷத்தை சுருதி ஸ்மிருதி இதிஹாஸங்கள் பாராட்டிப் பேசுகின்றன. ஆழ்வார்களும் பாராட்டிப் பரபத்தி செய்தார்கள். "கண்டியூரங்கம் மேய்யம் கச்சிபேர் மல்லையென்று, மண்டினார்க் குப்பலல்லால் மற்றையோர்க் குப்பலாமே" என்று இதன் பெருமைதோன்ற இவ் வெம்பெருமான் விஷயத்தில் ஈடுபட்டார்க்கு உஜ்ஜீவனமுண்டு அல்லார்க்கில்லையென்று உடன்பாட்டுமுகத்தாலும், எதிர்மறை முகத்தாலும் அருளிச் செய்தார்கள்; என்ற இவை போன்ற பல விஷயங்கள் பல வேறு துக்கள்காட்டி விளக்கப்பட்டன.

10-15 மணிமுதல் 11 மணிவரை கோயமுத்தூர் * ஸ்ரீ. உப. வே. வேதலிபாசப்பட்டர்ஸ்வாமியால் 'அர்த்தபஞ்சகம்' என்ற விஷயம் உபந்யஸிக்கப்பட்டது. அக்காலத்தில், அர்த்தபஞ்சகமாவன:-

*இந்த ஸ்வாமி கனமடை தேவஸ்தானம் தீர்த்தக்காரர்; பட்டர் திருவம் சத்தைச் சேர்ந்தவர்; இந்த ஸ்வாமிக்குக் கோயமுத்தூரிலும், சுற்றுங்களிலும் பல சிஷ்யர்கள் உண்டு.

ஆதம் ஸ்வரூபம், பரமாத்ம் ஸ்வரூபம், புருஷாதத ஸ்வரூபம், உபாய ஸ்வரூபம், விரோதி ஸ்வரூபங்களாம். இவற்றைக் குறித்தே வேத வேதாந்தங்களும், அவை அறிந்த பெரியோர்களும் உரைத்துச் சென்றார்கள். ஆதலால் இந்த அர்த்தபஞ்சகத்தை ஸகலவேத ஸாரம் என்று வழங்குவதுண்டு. என்ற இவைபோன்ற பல விஷயங்கள் யாவருமுணரும்படி தெளிவாக எடுத்துரைக்கலாயின.

மாலை 2-30 மணிமுதல் 4 மணிவரை கோயமுத்தூர் ஸ்ரீ. உப. வே. V. R. ஸ்ரீசைலசக்ரவர்த்தியாசார்ய ஸ்வாமியால் (B. A. வக்கீல் ஆசார்ய வம்சத்தைச்சேர்ந்தவர்) 'நசுவரதத்வம்' என்ற விஷயம் உபந்யஸிக்கப்பட்டது. அதுசமயம், நசுவரதத்வமாவது:- ஸமஸ்த ஐசவர்யங்களையுடைய ஸர்வேசுவரனது உண்மைநிலையாம். நசுவர சப்தவாச்யனாவான் ஸ்ரீமந் நாராயணனே. இவனையே உபாயோபேயமாகப்பற்றி யடைவதே பரம புருஷார்த்தமாகும். மற்றத் தெய்வங்களைப் பரதேவதையாகக் கொண்டொழுகுதல் புருஷார்த்தமாக மாட்டா. இதற்கு 'கபாலநன்மோக்ஷத்து விருத்தாந்தம்' 'பாணசுர விருத்தாந்தம்' 'விருத்திராசுர விருத்தாந்தம்களும்' பொருந்திய தக்க ப்ரமாணங்கள் பலவும் எடுத்துக்காட்டி விளக்கப்பட்டன.

4 மணிமுதல் 4-30 மணிவரை ஸ்ரீமாத் கிருஷ்ணராமாநுஜ தாஸரால் 'ஸ்ரீவைஷ்ணவதத்வம்' என்ற விஷயம் உபந்யஸிக்கப்பட்டது. அப்பொழுது, ஸ்ரீவைஷ்ணவதத்வமாவது:- விஷ்ணு ஸம்பந்த முடைய சமயத்தின் உண்மைபரம். இந்த சமயம் அநாதினித்தமாயுள்ளதே. இதற்குப் பிரவர்த்தகாசார்யர்களாய் விளங்கியவர்கள் நம்மாழ்வார் முதலிய ஆழ்வார்களும், நாதமுனிகள் முதலிய ஆசார்யர்களும்வார்கள். இவர்களுள் ஸ்ரீராமாநுஜாசார்யராலே இந்தச் சமயம் நாடெங்கும் பரவப்பெற்றது. அப்பொழுதும் இன்பமுற்றுவாழ்க் கருதியவரெல்லாம் இச்சமயச் சார்பினராய் ஒழுகவேண்டும். என்ற இவைபோன்ற சில விஷயங்கள் சுருக்கமாகவும், தெளிவாகவும் எடுத்துரைக்கப்பட்டன.

அதன்பிறகு, அக்ராஸநாதிபதியவர்கள் முன் உபந்யஸிக்கப்பட்ட உபந்யாஸ விஷயங்களின் ஸாரம்சங்களை ஸபை வியக்கும்படி உபந்யஸித்து முடித்துப்பின் ஸபையோர்களை நோக்கி நீங்களெல்லீரும் இந்த ஸபைக்குச் சந்தர்தார்களாகச் சேர்ந்து ஆதரித்து வரவேண்டும். யானும் இந்தச் சபையிற் சேர்ந்து இது விர்த்தியடைதற்

குரிய உதவிசெய்து வருவேன். ஸர்வசக்தனான ஸர்வேசுவரன் திரு வருளால் இந்தச் சபை மேன்மேலும் விர்த்தியடைவதாக; என்று மங்களாசாஸனஞ் செய்தார்.

ஸபையின் கார்யதரிசி, அக்ராஸனாதிபதிக்கும் உபந்யாஸகர்களுக்கும், ஸபையோர்களுக்கும் வந்தனங்கூற மங்களவாழ்த்துடன் சந்தன தாம்பூலாதிகள் வழங்கப்பெற்று ஸபை பூர்த்திபெற்றது.

—

ஸ்ரீ;

நன்கொடை.

இக்காலத்தில், லோகப்பவஹாரத்தைப்பற்றிய பல பத்திரிகைகளும், வைதிக ஸம்பந்தமான சில பத்திரிகைகளும் நிறைந்த (பண்டு) நிதிகளைப்பெற்று நடைபெறுகின்றன. நமது ஹரிஸமய திவாகரமும் அந்த நிலைமைக்கு வரவேண்டுமென்ற நோக்கம் நமக்குப் பெரிது முண்டு. இதைக்குறித்து முன்பு நமது திவாகரத்தில் ஒரு வேண்டுகோள் வெளியிட்டிருக்கிறோம். அதற்கிசைந்த சில தார்பிகர்கள் ஜீவித சந்தாதார்களாகச் சேர்ந்தார்கள். அவர்கள் நாமதேயங்கள் இவ்விசண்டாந் தொகுதியின் நான்காம்பகுதியில் வெளியிடப்பட்டிள்ளை. இப்பொழுதும், ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமான் ஆளவந்தார் ராமாஜநாஸரவர்கள் ஸம்ஸ்கரகராகச்சேர்ந்து ரூபா 100ம், திருச்சிராப்பள்ளி முனிஸிபல்கவுன்சிலரும், டிஸ்டிரிக்ட்டிபோர்டு மெம்பருமாகிய மகா-ரா-ஸ்ரீ சு. வேங்கடசுப்புசேட்டியாரவர்களும், திருச்சிராப்பள்ளி வபிர விபாபாசம், மகா-ரா-ஸ்ரீ பே. ரா. குப்புஸாமி சேட்டியாரவர்களும் ஜீவித சந்தாதார்களாகச் சேர்ந்து ஒவ்வொருவரும் ரூபா 25ம் கொடுத்து உபகரித்தார்கள். இக்காலத்தில் உத்தமவிஷயமறிந்து பொருளை விநியோகிப்பார் மிகச்சிலரே. இங்ஙனமிருக்க இவர்களின் பேருபகாரம் பெரிதும் பாராட்டத்தக்கதே. இவர்களுக்கு நம் மனமார்த்த வந்தனத்தைச் செலுத்துகிறோம்.

இது நிற்க, மேலே குறிப்பிடப்பட்ட இரண்டு ஜீவித சந்தாதார்கள் பொருளுதவி புரியும்படி செய்தவரும், இன்னும் பல ஜீவித சந்தாதார்களும், சாதாரண சந்தாதார்களும் சேர்த்துத் தருவதாய் வாக்களித்து அங்ஙனமே கார்யஞ்செய்து வருபவருமாகிய ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமான் சோ. சு. நாகமணி சேட்டியாரவர்களுக்கும் எம் மனமார்த்த வந்தனத்தைச் செலுத்துகிறோம். இதுபோல் பலரும் ஜீவித சந்தாதார்களாகச் சேர்ந்து உதவி செய்யுமாறு மீண்டும் ஒருமுறை வேண்டுகிறோம்.

ப. — அ.

வடிவுஞ்சிறக்கவந்து

சபையின்கணிற்றல்கண்டு

மயல்¹கொண்டுநத்துமெங்கள்

பெருமானே.

[குறிப்பு:— விதி-பிரமன். உருக்கொடு-உருவங்கொண்டு. படைத்தல்-சிருஷ்டித்தல். இந்தான்மிகுநண்புபற்றுதம்பி-உபேந்திரன். விரகின்-உபாயத்தால். புரத்தல்-பாதுகாத்தல். விரகிப்புரப்பை யென்பது 'விரகிப்புரப்பை' எனச் சந்தனோக்கின்றது. கங்கைமுடிகொண்டபித்தன்-சிவன். முடி-தலை. மிடல்-வலி. கதி-போக்கு, செலவு. சொருபம்-ஸ்வரூபம். தெரிப்பதன்று-தெரிவிக்கமுடியாதது. ககனம்-ஆகாயமாகிய. சனகன்பதி-மிதிலை. ரவிதன்குலத்துயர்ந்த ராபாலன்-தசரதன். எழில்-அழகு. அனுங்குமிடை-வருந்துமிடை. மயல்-ஆசை. நத்துதல்-விரும்புதல்.]

48. பவளத்துவர்வாய்மகளிர்

வசனத்தினிலேவதனப்

பதுமத்தினிலேமருவி.

விளையாடும்

பரிசத்தினிலேகலக

நயனத்தினிலேவினைசெய்

பகரத்தினிலேயொழுதி

வசமாகி

யவலத்தினிலேபொழுது

கழியப்பொருள்போய்வுறுமை

யடையப்பழியேபெருக

வவரோடே

யளவற்றிடுமோகனமொ

டொருமித்திடுபாவியையு

மடிமைக்கொளவேநினைதல்

புரிவாயோ

இவனுக்கிவளேமனைவி

யிவளுக்கிவனைபதியு

மெனவுட்கருதாவரசர்

மறைவாண

ரிவரிப்படியேமொழிய

வவையிற்கொடி-போன்மதுர

மெழுசொற்கிளிபோல்விரவு

மொருசீதை

1. கொண்டாற்றெய்வங்கள்.

கவளக்கரியோவலதெ
னுயிருக்குயிரோகரிய
கடவுட்சுடரோடுவனவு

ணிறை

கவலைப்படுமாமனதின்
மயலிட்டனையுருகு
கருணைக்கடலேபெரிய

பெருமானே.

[குறிப்பு:— துவர்-செந்நிறம். வதனப்பதும்-முகத்தாமரைமலர். நய
னம்-கண். பகரம்-பிரகாசம். அவலம்-மனக்கவலை. மோகனம்-மயக்கம். ஒருமித்
திடுதல்-ஒன்றுபடுதல். பதி-கணவன். உட்கருதா-மனத்தில் எண்ணி. மறை
வாணர்-பிராமணர். அவை-ஸபை. மதூரம்-இனிமை. நிறை-கற்பு. மயல்-மயக்
கம். அங்ஙனே-சீதாபிராட்டியைப்போலவே.]

49, வாணிமலரோனையன்புகொண்ட

தேவியபிராபியந்திசந்தி

மாமறைவலோர்வணங்கநின்ற

முதலாளி

மாயையதிருபிதிங்கடங்கு

வேணியுடையான்ப்ரபஞ்சமெங்கும்

வாய்மைபலவாறுகொண்டியம்ப

வருண்மாத

பாணியொருநா ஓடன்பொலிந்து

தாவளியமாய்விளங்குமந்.கை

பாரதியெனவில்வந்திருந்து

வினையாடப்

பார்முழுதுநீயளந்தெழுந்த

தான்¹பிசையிலேவிளங்குகின்ற

பாடல்கொடுபாடியன்பர்ப்பந்தி

யடைவேனோ

காணவியாதுகங்குல்கங்குல்

பேணமுடியாதுசங்குசங்கு

காதலிபார்கன்பெண்கள் பெண்க

ளனலாகக்

காயுபிவிவீறுதிங்கடிங்கள்

சாலவதிபாளிதென்றறென்றல்

காமன்வருவீதியெங்குமெங்கு

நிலைகாணேன்

1. முடியின்மேலியின்சொல்விஞ்சு. 2. ளனலாகிக்.

நாணாசிலைதுணர்வகாண்டுகாண்ட

தூரவொருமேகநின் றுநின்றெ

முடனுவியுண்டதுண்ட

தெனமாழ்கி

நாடுமொருசீதையங்கிரங்க

வாயவளின்மோகம்விஞ்சவிஞ்ச

நாளைமணமாகுமென்றிருந்த

பெருமானே.

[குறிப்பு:-வாணி, அபிராமி, பாரதி என்பன கலைமகள் பெயர். மலரோன்-
பிரமன். முதலாளி-முதன்மையுடையாள். அதிருபி-மிக்க அழகுடையாள். திங்
கள் தங்கு வேணியுடையான் ப்ரபஞ்சமெங்கும் வாய்மை பலவாறு கொண்டி
யம்ப அருள் மாத-சந்திரன்பொருந்திய ஜடையையுடைய சிவபிரான், உலக
முழுவதும் தத்துவார்த்தத்தைப் பலவழியாலும் உபதேசிக்கும்படி அருள்
செய்தவள். பாணி-கை. பொலிந்து-சிறந்து. தாவளியம்-வெண்மை. பந்தி-
வரிசை. சங்குல்கங்குல் முதலியன அடுக்கு. கங்குல்-இரவு. சங்கு-வளை. பெண்
கள்-தோழிகள். வீறுதிங்கள்-பெருமையுள்ள சந்திரன். சிலை-வில். தாணி-அம்
புக்கடு. மாழ்கி-மயங்கி. அவளின்-சீதையைக்காட்டிலும். விஞ்ச-அதிகப்பட.
மணம்-கல்யாணம். காணவியாது என்பது முதல், ஆவியுண்டது என்பது
வரை சீதை கூற்று.]

50. வாசுமொடுபேசுநண்புபண்பு

தீசநிலைபாண்மைநன்றிவென்றி

வாய்மைசுதூர்மேன்மைதஞ்சமின்சொல்

வலிநயம்

வாசுகொடைபாசமன்பொழுங்கு

பேரறிவுதேசநன்குணங்கள்

வாழவுபலநூல்விளங்கல்மந்தர

நெறிநீதி

காரியவிசாரமம்புசிந்தை

¹வீறுகின்றோதனந்தனங்கள்

காமரதிநுபம்வம்சமிந்த

நலம்யாவுங்

காசினியின் பொழிந்துபின்பு

வேறுடையர்யாவென்றிரந்து

காவலசையபுகழ்ந்துவம்பி

லுழல்வேனோ

1. வீறுகின்றோதனந்தனங்கள்.

மேருகிரிபாரத நாங்கைகொங்கை

காலன்விடுதூதுகண்கள்கண்கள்

மேகமவர்பாரகொண்டைகொண்டை

யவர்தாமோ

வேரிமலர்மேவுமங்கைமங்கை

யாரநகைமாரசிங்கிசிங்கி

மீளநினையாதுசென்றசென்ற

நடைதானென்

ஞருயிரையீருகின்றதின்று

யாதுமவர்கோலம்வஞ்சம்வஞ்ச

மாரமுலைவிசுதென்றல்கொன்று

விடுமானா

ராசையெனதாசையென்றுநின்று

சீதைதிருமேனிகண்டவன்று

ளாத்ரவினேரறிந்துகொண்ட

பெருமானே.

[திறிப்பு:-வாரமொடுபேசுநண்பு-அன்போடுபேசுகின்ற நட்பு. பண்பு-எல்லாரியல்புகளும் அறிந்தொழுதுதல். தீரம்-மனத்தையிரியம். ஆண்மை-ஆளுநன்மை. வென்றி-வெற்றி. வாய்மை-சத்தியம். சதுர்-சாமர்த்தியம். தஞ்சம்-ஸௌலப்யம். வலி-பரக்காமம். நேயம்-ஸ்நேஹம். வாசி-இலாபம். பாரம்-பொறுமை. தேசு-காந்தி. பலநூல் விளக்கல்-பலநூலினையும் அறிதல். மந்த்ரநெறி-மந்த்ராலோசனைமுறை. காரிய விசாரம் - செய்யத்தக்கவற்றையாராய்தல். சிந்தை-மனம். வீறுகிளை-மிக்கசுந்தம். ஒதனம்-உணவு. தனங்கள்-பொருள்கள். காமர் அதிருபம்-ஒளியுள்ள மிக்கவடிவு. வம்சம்-குலம். காசினி-பூமி. இரந்து-யாசித்து. காவலர்-அரசர். உழலுதல்-வருந்துதல். பாரகொங்கை மேருகிரி, கண்கள் காலன்விடுதூது, அவர் பாரகொண்டை மேகம் எனக் கூட்டுக. கொங்கைகொங்கை என்பது முதலியவை அடுக்கு. மேருகிரி-மேருமலை. பாரகொங்கை-பருத்த தனம். காலன்-யமன். அவர்-சீதாபிராட்டி. கொண்டை-கூந்தல். வேரி-வாசனை. மலர்மேவுமங்கை-லக்ஷ்மி. ஆரநகை-முத்துப்போன்ற பற்கள். மாரசிங்கி-மதனபாஷாணம். ஞருயிரை-பெறுதற்கரிய உயிரை. ஈருதல்-பிளத்தல். அவர் கோலம் யாதும் வஞ்சம் எனக் கூட்டுக. ஆரமுலை-மிக்க வெம்மையை. மாஞர்-மான்போன்ற சீதாபிராட்டி. மாஞராசை யெனதாசை பென்று-பிராட்டியின் ஆசை என் விஷயமான ஆசையென்று. உள் ஆதரவினேர்-சீதாபிராட்டியின் மனத்திலுள்ள விருப்பத்தின் நேர்மையை. 'மேருகிரி பாரகொங்கை' என்பதுமுதல் 'மாஞராசை எனதாசை' என்பதுவரை சகாவர்த்தி திருமகன்கூற்று.]

முலைவெற்புமாகிமற்றை

நடுவற்புமாயினித்து

வளர்தொளும்

நலமுற்றுநாணமச்ச

மடமுட்கொளாவிருப்பு

நயனத்தினாலுரைக்கு

மிதுகாலம்

அகிலத்திலாசிவட்கு

மணமுற்றுவாரெனத்த

மகமுற்றபேருரைப்ப

ரிறைவாநீ

அதுபற்றெனவொருத்தி

வரைவைக்கடாவன்மற்று

மசடர்க்குநானுரைத்து

மெலிவேனோ

மகிமைப்ரதாபமிக்க

மிதிலைப்பிரானுனக்கென்

மகள்பத்ரியாமெனத்தண்

அளியோடே

மறையிற்ப்ரகாரம்விட்ட

புனல்கைக்கொளாமகிழ்ச்சி

மனமொத்ததோர்முழுத்தம்

வழுவாதே

தகைபெற்றவேள்விமுற்றி

முனிவர்க்கெலாமிகுத்த

தனமுற்றுமேயிறைத்து

முறையாலே

சரியுற்றபாணிபற்றி

யனல்சற்றியாதரித்த

சனகிக்குமாலையிட்ட

பெருமானே.

[திறிப்பு:-நகு-விளங்குகின்ற. வெற்பு-மலை. நடு-இடை. விருப்பு-ஆசையை. நயனத்தினால்-கண்ணால். உரைக்குர்-சொல்லுகின்ற. இதுகாலம்-இக்காலம். அகிலம்-பூமி. மணமுற்றுதல்-மணஞ்செய்தல். அகமுற்றபேர்-(தலைவியின்)

1. முகுர்த்தம்.

4. ரொள்ளொரிநட்புக்களை.

களம் உவளக்குளமாலைக்குறுங்குடி
யுபர்கவித்தலமாலிகணங்குடி
கருதலுற்றதுவாரகைமுந்துய

முனைகோவர்த்

தனமிசைக்கள்வனூர்வெளியங்குடி
புருடவுத்தமமூரகநன்பதி
தடவயற்பரமேசுரமுந்திய

பரிசாரந்

தகுதிருப்பெயர்சேறைநரன்பளி
யினியமுட்டமெனுவலகந்தொழு
தலமனைத்தினூரீயுறையும்புகழ்

பாவேனோ

அனுசருத்தமர்முவருமுந்திய
சனகனுக்கிளையானருண்மங்கையர்
அதிசுணத்தொருமுவரையுங்கனல்

கரியாக

அவர்தனித்தனியாகமணந்திட
ஒருவகைக்கவியானமெனும்படி
யனைவினிற்றவிராதுநடந்தபின்

இளையாரோ

புனியபத்தியினுலயன்மைந்தனை
வரிசையைத்தருகாதிதன்மைந்தனை
இறைவனைப்பெறுதாயரைவந்தனை

புரியாவந்

திசைபுலப்படவானகதுந்துபி
யதிரமெய்த்தவராசிமொழிந்திட
விலகுபொற்றிருமாதுடனிற்புறு

பெருமானே.

[திறிப்பு:-சித்திரகூடம் என்பது முதல் முட்டம் என்பது வரை ஸ்வேசு வரன் கோயில்கொண் டெழுந்தருளியுள்ள திவ்யதேசங்கள் கூறப்படுகின்றன. கணகசித்திரகூடம்-பொன்மயமான தில்லநகர்த் திருச்சித்திரகூடம். வைகுந்த விண்ணகம், சோழநாட்டுள் காவிரியின் வடகரையிலுள்ளது. நாகை-திரு நாகை; இது காவிரியின் நென்கரையிலுள்ளது. புளிக்குடி-பாண்டிநாட்டுள் ளது. கடன்மலப்பதி-திருக்கடன்மல்ல; இது மாவலிபுரம் எனவும் வழங்கப் படும்; தொண்டைநாட்டுள்ளது. சீவாமங்கை-வானமாமலை. வெள்ளை-திரு வெள்ளை. திருமூழிக்களம்-மலைநாட்டுள்ளது. வெளக்குளம்-திருவெள்ளக் குளம்; இது காவிரியின் வடகரையிலுள்ளது. ஆதை-ஆதனூர். இது காவிரியின்

கூடல்மான்மியம்.

இது, வைபவ கருதமாலா என்ற இரண்டு கடவுள் மாந்த டையதும், சங்கம்விளங்கப்பெற்றதும், திருப்பல்லாண்டு விளைந்த லுமுமாகிய மதுரைப்பதியின் பெருமை எல்லாம் செவ்வையாய் ஈடுத்துரைக்கும் ஓர் அரியநூலாம். இது, ப்ருஹ்மாண்ட புரா னத்தை முதல்நூலாகக்கொண்டு விளங்கிய பழமையான தமிழ்க் காவ்யத்தினின்றும் வசனரூபமாக எழுதப்பெற்றது; படிப்பவர் களுக்கு இன்பத்தை விளைவிப்பது. இதில் அரிய பலவிஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. ஆதலால் யாவரும் போற்றத்தக்கதே. விரும்பு கின்றவர்கள் நமது ஹரிஸமயதிவாகாம் ஆபீஸுக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்க.

இதன்விலை அணா 6.

கூடியகுல குடாம்.

இது, உயர்ந்த சுண்ணங்களாலும், தச்சு முலிகைகளாலும் பன் முறை ஆராய்ந்து சித்தப்படுத்தப்பட்டது; கூடியம் 96-ம் நன்றாகக் கண்டிக்கும்; கைகண்டது; வாய்க்கினிமையானது; 6 வேளை உபயோ கித்தால் இதின் குணமறியலாகும். ஒரு மண்டலம் அருந்தினால் முற்றிலும் குணமாய்விடும். குழந்தைமுதல் யாவரும் உபயோகிக் கலாம். குளிரந்த நீரில் ஸ்நானபானஞ் செய்தலும், பழஞ்சோறுண் டலும் கூடாவாம்.

கிரையம் 6 வேளைக்கு ரூ 1. 40 நாள் 80 வேளைக்கு ரூ 10.

விவரம்:-

காருண்ய பூர்ண நிலயம்,

49 நா. பெருமாள் கோவில் தேரு, மதுரை.

கனம்மகவிளக்குளமாதகுறுங்குடி

யுயர்கவித்தலமாலிகணங்குடி

கருதலுற்றதுவாரகைமுந்துய

முனைகோவர்த்

தனமிசைக்கள்வனூர்வெளியங்குடி

புருடவுத்தமமூரகனன்பதி

தடவயற்பரமேசுரமுந்திய

பரிசாரந்

தகுதிருப்பெயர்சேறைநரன்பளி

யினியமுட்டமெனவுலகந்தொழு

தலமனைத்தினுரீயுறையும்புகழ்

பாலேனோ

அனுசருத்தமர்மூலருமுந்திய

சனகனுக்கிலோபானருண்மங்கையர்

அதிசுனத்தொருமுவரையுங்கனல்

கரியாக

அவர்தனித்தனியாகமணந்திட

ஒருவகைக்கவியானமெனுப்படி

யண சினிற்றசிராதுநடந்தபின்

இளையாரோ

புனியபத்தியினுலயன்மைந்தனை

வரிசையைத்தருகாதிதன்மைந்தனை

இவ்வனைப்பெறுதாயவைவந்தனை

புரியாவந்

திசைபுலப்படவானகதுந்துபி

யதிரமெய்த்தவராசிமொழிந்திட

விலகுபொற்றிருமாதுடனிற்புறு

பெருமானே.

[திறிப்பு:-சுத்திரகூடம் என்பது முதல் முட்டம் என்பது வரை ஸ்வேச வரன் கோயில்கொண் டெழுந்தருளியுள்ள தில்வதேசங்கள் கூறப்படுகின்றன. கணகசுத்திரகூடம்-பொன்மயமான தில்வககர்த் திருச்சுத்திரகூடம். வைகுந்த வின்னகரம், சோழநாட்டுள் காவிரியின் உடகரையிலுள்ளது. கரகை-திரு நாளை; இது காவிரியின் தென்கரையிலுள்ளது. புளிக் குடி-பாண்டிகாட்டுள் ளது. கடன்மலப்பதி-திருக்கடன்மல்ல; இது மாவலிபுரம் எனவும் வழங்கப் படும்; தொண்டைநாட்டுள்ளது. வேரமங்கை-வானமாமலை. வெள்ளை-திரு வெள்ளறை. திருமூழிக்களம்-மலைநாட்டுள்ளது. வெள்குளம்-திருவெள்ளக் குளம்; இது காவிரியின் வடகரையிலுள்ளது. ஆதை-ஆதனூர். இது காவிரியின்

கூடல்மான்மியம்.

இது, வைபவ கருதமாலா என்ற இரண்டு கடவுள் மாந்தி டையதும், சங்கமவிளங்கப்பெற்றதும், திருப்பல்லாண்டு விளைந்த லெழுமாகிய மதுரைப்பதியின் பெருமை எல்லாம் செவ்வையாய் ாடுத்துரைக்கும் ஓர் அரியதுவாகும். இது, ப்ருதர்மாண்ட புரா னத்தை முதல்தூலாகக்கொண்டு விளங்கிய பழமையான தமிழ்க் காவ்யத்தினின்றும் வசனருபமாக எழுதப்பெற்றது; படிப்பவர் களுக்கு இன்பத்தை விளைவிப்பது. இதில் அரிய பலவிஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. ஆதலால் யாவரும் போற்றத்தக்கதே. விரும்பு கின்றவர்கள் நமது ஹரிஸமயதிவாகரம் ஆபீஸுக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்க.

இதன்விலை அணு 6.

சுயகுல குடாம்.

இது, உயர்ந்த சுண்ணங்களாலும், தச்ச மூலிகைகளாலும் பன் முறை ஆராய்ந்து சித்தப்படுத்தப்பட்டது; சுயம் 96-ம் நன்றாகக் கண்டிக்கும்; கைகண்டது; வாங்க்கினிமையானது; 6 வேளை உபயோ கித்தால் இதின் குணமறியலாகும். ஒரு மண்டலம் அருந்தினால் முற்றிலும் குணமாய்விடும். குழந்தைமுதல் யாவரும் உபயோகிக் கலாம். குளிர்ந்த நீரில் ஸ்நானபாஸஞ் செய்தலும், பழஞ்சோறுண் டலும் கூடாவாம்.

கிரையம் 6 வேளைக்கு ரூ 1. 40 நாள் 80 வேளைக்கு ரூ 10.

விலாசம்:-

காருண்ய பூர்ண நிலயம்,

49 நிர. பெருமாள் கோவில் தெரு, மதுரை.

இவ்வகைப் பணிகளில் வேலை எடுத்துக் கொள்ளுபவர்கள், தங்கள் சொந்தத் தொழிலுக்கு கிடைப்பதற்குத் தாங்களே பற்றா. இதிலில்லாதல் கவியைச் சம்பாதிக்கக் கற்றுக்கொள்ளக் கூடிய முறையில் இவ்வகை வர்த்தகங்கள், வர்த்தகியர்கள் முதலியவைகளுக்குத் தமிழ் அச்சம் கொடுத்திருப்பதுடன் அவைகளின் உச்சரிப்புக்களையும் தெளிவாகத் தமிழ் எழுத்தில் காட்டியிருப்பதோடு ஆங்காங்கு இலக்கண விதிகளையும் சரிஸ்தாமாய்க் குறியிருக்கின்றன. இம்மாதிரியான பணிகளாக இவைரை வெளிவந்தது கிடைப்பாது.

முதல் வாசகம் வீலை அணு	0-6-0
2-வது வீலை அணு	0-8-0
3-வது வீலை அணு	0-10-0

வி. பி. சார்ஜ் அணு 6.

எக்காலத்தில் ஷெ. முன்று புஸ்தகங்களையும் வாங்கினால் சங்கிலிப் பின்னல்போல் கைபெழுத்து விரத்திபாகக் கூடியதும், எர்து ஆட்பெயர், ஷர்ப்பெயர் முதலியவைகளையும் ஸ்கல்பைனல் மாணுக்கனுக்கு கொப்பந்தம் தானாக எழுதிக்கொள்ளத் திறமை ஏற்படும்படியான 32 பக்கங்கள் கொண்ட நூதனமுறை இங்கிலீஷ் காப்பி புஸ்தகம் ஒன்றைச் செர்த்து ரூ 1-14-0க்கு வி. பி. யில் அனுப்பப்படும்.

V. S. K. சுவாமி அன சன்ஸ்,

புக்ஸெல்லர்ஸ், விளாத்தி துளம்.

(Via) கோயில்பட்டி, S. I. R.

மதுரை, ஹரிஸமய திவாகர அச்சியந்திரசாலை.

இந்தப் பிரஸ், தெற்குமார்ட்டித்தெரு 239-ந். வீட்டில் ஸ்தாபிக்கப்பெற்றுள்ளது. இதிலிருக்கின்ற அச்ச முறையே சாமான்களெல்லாம் புதியவையாகத் தருவிக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு ஸம்ஸ்கிருதத்திலும், தமிழிலும், இங்கிலீஷிலும், புஸ்தகங்களும், பத்திரிகைகளும், லெட்டர்பேப்பர்கார்டி, கவர், லெட்டிங்ஸ்களும், ரசீது, உண்டியல், பிஸ்பாசம், குறிப்பு, பேரேடு, சிட்டை முதலிய எல்லா அச்ச வேலைகளும், குவிக், பைண்டிங் முதலிய வேலைகளும் ஆர்த்தகாலத்தில் குறைந்த சார்ஜில் மிகவும் சுத்தமாகச் செய்து கொடுக்கப்படும். எல்லா கணபர்களும் தங்கள் வேலைகளை இந்த அச்சியந்திரசாலைக்குக் கொடுத்து கவியரிடமிருந்து எடுக்கின்றேன்.

இவ்வளம்,

மாணேஸ்,

ஹரிஸமய திவாகர பிரஸ், மதுரை.